

อีสาน

อนุสาร

amazing
ไทย(ที่)

www.tourismthailand.org

● กันยายน ๒๕๖๓ ●

เพชรบูรณ์
พิชัญโลก

ISSN 0125 7226

๘๕ บาท

9 770125 720008

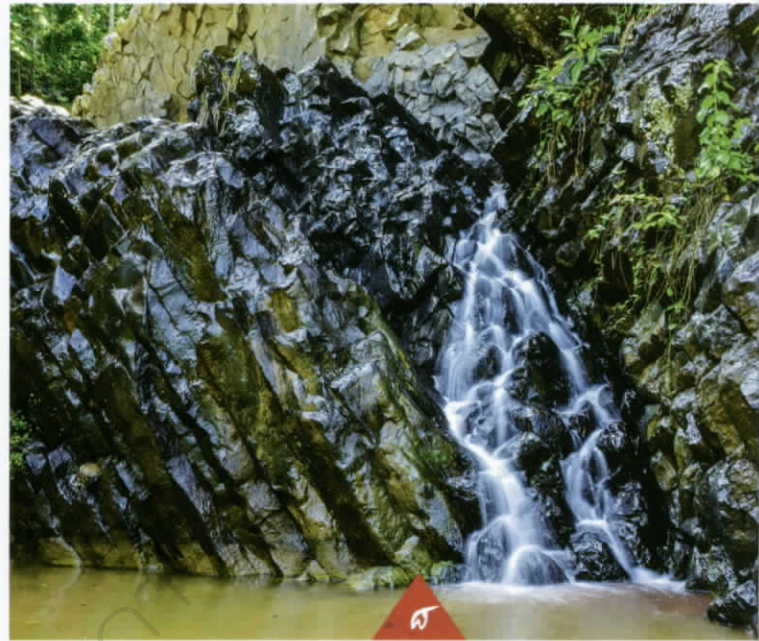
ปีที่ ๖๑ | ฉบับที่ ๒ | กันยายน ๒๕๖๓

นิตยสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม
ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในเมืองไทย
ISSN 0125 7226

จากปก : ทางปั่นแสนสนุกในทุ่งหญ้ากลางแวดล้อมขุนเขา
ของอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
ภาพ : ทัศชัย บุญเนื่อง

▶ สารคดีประจำฉบับ

๕

๕๖

๕๗

เพชรบูรณ์ จังหวัดที่ธรมิหัตศจรรย์

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นมาแล้ว เพชรบูรณ์ยังมี
ความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติที่น่าสนใจไม่แพ้กัน ด้วยความเป็นพื้นที่
ที่มีกิจกรรมทางธรมิวิทยาเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องนับล้านปี
ทำให้ที่นี่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรมิวิทยากระจายตัวอยู่มากมาย
“คมฉาน ตะวันฉาย” รับบทนักเดินทางสำรวจดินแดนจีโอพาร์ก
ตั้งแต่ภูเขาไฟในอำเภอวิเชียรบุรี แคนยอนน้ำหนาว น้ำตกเสาหิน
และอีกมากมาย

▶ ๕๖

ศรีเทพ ความรุ่งเรืองบนรอยต่อ ของอารยธรรมและกาลเวลา

ร่องรอยแห่งอารยธรรมโบราณที่มีหลักฐานการวิวัฒนาการ
สืบค้นย้อนกลับไปได้กว่า ๑,๗๐๐ ปี และมีการพัฒนาต่อเนื่อง
หลายยุคสมัย ทำให้เมืองโบราณศรีเทพเป็นสถานที่
ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ
จนได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกโลกทางวัฒนธรรมจากองค์การยูเนสโก
ภาคภูมิ น้อยวัฒน์ เปิดเรื่องราวความเจริญรุ่งเรืองเมื่อครั้งอดีต
ผ่านโบราณสถานที่ยังหลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน

▶ ๕๗

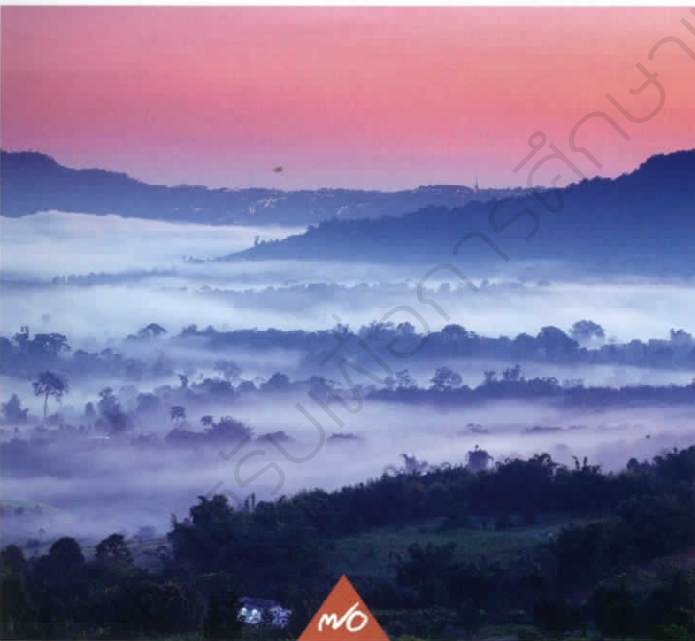
ชีวิต “ไทหล่ม” จากการสั่งสมและส่งต่อ

อำเภอเก่าแก่ของจังหวัดเพชรบูรณ์อย่างหล่มเก่าและหล่มสักนั้น
เปรียบเสมือนบ้านของชาว “ไทหล่ม” ที่มีความเกี่ยวโยงไปถึง
เมืองหลวงพระบางและไชยะบุรีใน สปป.ลาว จนเกิดเป็นเอกลักษณ์
ทางวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยเสน่ห์ ฐาตุร โภมารกุล ณ นคร เดินทางเข้าไป
สัมผัสกับเรื่องราวของผู้คนไทหล่มในหลากหลายแง่มุม ทั้งประวัติศาสตร์
ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้คนที่มาล้นด้วยมิตรไมตรี

▶ ๕๘

ลำน้ำเข็ก ไม่เล็กนะครับ

พระคุณ บุญเนตร พาทุกคนไปผจญภัยกลางลำน้ำที่โด่งดัง
ที่สุดสายหนึ่งของเมืองไทยสำหรับการล่องแก่งอย่างลำน้ำเข็ก
สายน้ำเล็ก ๆ ที่ไหลคดเคี้ยวไปตามทิวเขาเพชรบูรณ์
ซึ่งเมื่อถึงฤดูกาลที่เหมาะสมและปริมาณฝนมีมากเพียงพอ
สายน้ำสายนี้จะแปรเปลี่ยนเป็นเส้นทางแห่งความท้าทายและสนุกสนาน
ที่ตั้งจุดนั่งท่องเที่ยวผู้รักกิจกรรมกลางแจ้งให้ออกเดินทางไปล่องแก่งกัน

สารบัญ

amazing
ไทยแท้

▶ คอลัมน์ประจำฉบับ

- ๐๐๕ บทบรรณาธิการ
- ๐๐๖ พักสายตา
- ๐๘๖ บทสัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก
- ๐๘๗ บทสัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์
- ๐๘๘ ชวนชิมริมทาง
- ๐๙๐ ที่พักบนเส้นทาง
- ๐๙๒ จับจ่ายรายทาง
- ๐๙๓ อ.ส.ท. เยาวชนตากล้องท่องเที่ยวไทย
- ๐๙๔ โลกกลมมน
- ๐๙๕ ท่องโลกใต้ทะเล
- ๐๙๘ ขับรถเที่ยว
- ๑๐๒ ปักหมุดเที่ยว
- ๑๐๔ หลังกล้องท่องเที่ยว
- ๑๐๖ แวะชมสมบัติศิลป์
- ๑๑๒ สวัสดิวิถีไทย
- ๑๑๔ ต่างแดน...ต่างดาว
- ๑๑๖ เที่ยวเมืองไทย วาดเมืองไทย
- ๑๑๘ รายงานพิเศษ
- ๑๒๘ ข้าว ททท.
- ๑๓๒ แวดวงท่องเที่ยวนิเวศวัฒนธรรม
- ๑๓๔ เรื่องราวเรื่องเล่า จากเล่มเก่า อ.ส.ท.
- ๑๔๑ ดูดวงเดินทาง
- ๑๔๕ พบกับฉบับหน้า

▶ 110

“เที่ยวเพชรบูรณ์ต้อง ๖๗๘”

เพราะเพชรบูรณ์มีอะไรมากกว่าที่คิด

เพชรบูรณ์เป็นจังหวัดที่มีความน่าสนใจด้านการท่องเที่ยวอยู่มากมาย ทั้งความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติ ความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรม และวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนท้องถิ่น สะท้อนชัดผ่านแหล่งท่องเที่ยว อาหาร และของฝากขึ้นชื่อ อรگانต์ จามรมาน ออกเดินทางเพื่อเก็บรวบรวมความน่าสนใจเหล่านี้มาเป็นสิ่งที่ต้องห้าม...พลาดของนักท่องเที่ยวนะ เมื่อเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดที่เต็มไปด้วยสีสันอย่างเพชรบูรณ์

กรมศิลปากร

บ้านสายองุ่น ความฉลาดของช่างหมอบรรณที่ดึงเสวบ้านงนหิน เพื่อกันความชื้นและโยกย้ายได้สะดวก

ชีวิต “ไทหล่ม”

จาก
การสั่งสม
และสั่งต่อ

■ ฐากร โภมารกุล ณ นคร เรื่อง ■
■ อุดล ตันชโกศัย ภาพ ■

“บ้านเฮียงฮงหิน”
บ้านเฮียงฮงหิน มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวข้องกับ
ถิ่นกำเนิด “บ้านเฮียงฮงหิน” เป็นหมู่บ้านชาวไทลื้อ
อพยพมาตั้งถิ่นฐานบริเวณนี้ เมื่อประมาณ 70 ปี
คำว่า “เฮียง” หมายถึง “บ้าน” ซึ่งหมายถึงบ้านเฮียงฮงหิน
เฮียงฮงหินตั้งอยู่บนเนินเขา การเดินทางมาชมความงาม
ของที่นี่ต้องขึ้นเขา ซึ่งต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ
จึงทำให้การเดินทางมาชมความงามที่นี่เป็นเรื่องที่ยากลำบาก
จัดทำโดย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน

เพื่อนช่างภาพล้นชีวิตเตอร์เป็นจังหวะตามการเพื่อยืมของคุณป้า คนนั้นในชุดพื้นบ้านของเธอ บ้านไม้โบราณหลังงดงามนั้นก็อีก ที่ป้าค่อย ๆ ก้าวยกตัวเองขึ้นไปตามบันไดสูง หายเข้าไปในห้องนอนเก่า ครึ่งยังเด็ก ก่อนจะพลิกบานหน้าต่างและโผล่หน้าออกมาให้เราที่ยืน มองเธออยู่ข้างนอกเรือนได้เห็นภาพอันสมบูรณ์ลงตัว

เรือนไม้จากยุคพ่อของเธอเก่าแก่มาร่วมร้อยปี มันเป็นส่วนหนึ่ง ที่บอกเล่าถึงชาติพันธุ์อันหล่อหลอมอยู่ในตัวของป้า ชื่นและ ฟ้า เบียงที่เธอสวมใส่อยู่นั้นก็อีก อดสงสัยบนเสื้อฝ้ายขาวนวล ไบโซเดเฉพาะหญิงบ้านภูฟ้าที่ใช้ ในเขตตำบลหินฮาว แต่หมายถึงไปถึง ผู้คนแถบทุกบ้าน ทุกตำบล ของอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ต่างสืบสายเลือดมาจากบรรพบุรุษที่อพยพโยกย้ายมาจาก แดนดินห่างไกลในขุนเขาอย่างเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ผ่านการเดินทางข้ามลำน้ำและขุนเขา ต่างกรรมต่างวาระ ค่อยปักรากฝังรกรากต่อเนื่องยาวนานมานับ ร้อยปี

เราค่อย ๆ จูงมือคุณป้าลงจาก “เขื่อนหล่ม” ของเธอ เดินตาม กันไปบนถนนสายเล็กของหมู่บ้านไทหล่มแห่งหนึ่งนอกเขตเทศบาล เมืองหล่มเก่า ภาษาหล่มของคุณป้าฟังยากสักหน่อยหากไม่มี คนพื้นถิ่นพาเราามาเช่นนี้ แต่ในรอยยิ้มและความเอ็นดูผ่าน สำเนียงอ่อนหวาน เราพอรับรู้ได้ว่า เนื้อความนั้นราวกับอยู่ย่ำ กำลังอวยพรลูกหลาน

มันคล้ายคลึงกับอีกหลากหลายหมู่บ้านที่เราก้าวเท้าเข้าไป ตามไต้กุงบ้านเรือนของพวกเขา ภาพความอบอุ่นแห่งบ้านกุง บ้านนา ความเป็นครอบครัว รวมไปถึงเรื่องราวความเป็นตัวตน ที่ฉายชัดอยู่แทบทุกความเป็นอยู่ของพวกเขา

สำหรับคนหล่ม ความหมายของคำว่า “ไท” ในภาษาของ พวกเขา นั้นหมายถึง “คน” เป็นคนที่ตั้งหลักยืนหยัดอาศัยอยู่ ในเมืองหล่ม แดนดินเก่าแก่ของเพชรบูรณ์มาเนิ่นนาน

และเหล่านี้คือหลายสิ่งหลายอย่างที่ผสมผสานกันจนความเป็น “ไทหล่ม” ของพวกเขาชัดเจนอยู่ในคืนวันปัจจุบัน

เรือนไม้หลังนั้นวางตัวอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ นอกเขตตลาด
หล่มเก่าเราอยู่ที่บ้านวัดศาลาลำน้ำพุ่งปรากฏเป็นสีน้ำตาลแดง
หลากหลายอยู่อีกฟากถนน มันคือสายน้ำเดียวกันที่กลายเป็น

สนามแข่งเรือยาวของคนหล่มเก่าเมื่อฤดูน้ำหลากหลังออกพรรษามาถึง

สำเนียงภาษาอ่อนหวาน ขนบประเพณีที่เหมือนกันแทบทุกอย่างกับ
ผู้คนที่หลวงพระบางทางฟากฝั่งแดนดินลาวนั้น ไม่เพียงฉายชัดอยู่ในชีวิต
ความเป็นอยู่อันเก่าแก่ของคนที่นี่ ทว่ายังขยับขยายอัตลักษณ์ออกไปยัง
พื้นที่ในเขตอำเภอหล่มสักของเพชรบูรณ์ ตามการเติบโตเปลี่ยนแปลงและ
รูปแบบการปกครองของสยามในอดีต สว่างเลยมาจนทุกวันนี้ แทบจะกล่าวได้ว่า
ชีวิตและความเป็นอยู่ของพวกเขากลายเป็นเอกลักษณ์หนึ่งซึ่งมีเสน่ห์
น่าหลงใหลและน่าทำความรู้จักหากใครเลือกพาตัวเองมาถึงเพชรบูรณ์

ต่อหน้าเราคือเหล่าคุณลุงคุณป้าที่สืบสายเลือดของคนหล่มมาแต่ดั้งเดิม
พวกเขาเลือกเล่าวัฒนธรรมล้านช้างที่สั่งสมจากดั้งเดิมผ่านอาหารและ
การแต่งกายสะท้อนอัตลักษณ์ ได้ถูก “เฮือนหล่ม” นั่นคือนานาของกินพื้นบ้าน
น่าลิ้มลองและน่าทำความรู้จักไปเสียหมด

บนแคร่ตรงหน้าเรียงรายไปด้วยของกินอันไม่เคยคุ้น แม้จะคาดเดาใน
วัดฤดูบได้บ้าง เพราะมันคือพืชผักและเนื้อสัตว์ที่อยู่รายล้อม ทั้งในนา ในป่าดง
หรือในชีวิตประจำวัน “หนมเส้น” หรือขนมจีนของคนหล่มปั้นเป็นหุ้ม ๆ
ป้าเจ้าของบ้านบอกว่าต้องลองราดน้ำปลาร้า มันคือปลาร้าเดียวกับน้ำตาลปีบ
เหนียวและหอม ออกหวานอมเค็ม ผักตามฤดูกาลในถาดทั้งสวยและนำกิน

คนหล่มเรียกอาหารตามภาษาเฉพาะของตน บางอย่างคล้ายจะพานพบ
ทางเหนือของบ้านเรา แต่ก็แตกต่างกันไปในเรื่องละเอียด แจ่วซี่ปูดหน้าตา
คล้ายน้ำปูของคนเหนือ มันออกรสเค็ม แต่หอมคล้ายกะปิ ยายสักคนบอกเราว่า
ถึงหน้านา ปูน่าจะเยอะ นั่นเป็นช่วงเวลาที่คุณหล่มจะนำมันมาทำอาหาร

๓. อาหารพื้นบ้านของคนหล่มมักประกอบด้วยผักพื้นบ้าน ปลาจ๋า หรือสัตว์กินได้ตามไร่นา เช่น แจ่วซ็ูปู ขนมน้ำปลาจ๋า หรือไส้อั่ว ๒. ชินหัวแดงดินก่านมักมีส่วนหัวเป็นผ้าสีแดง ขณะที่มีลายก่าน หรือลายขวางที่ต้นซิ่น ๓. อัดลักษณะในเสื้อผ้าของหญิงไทหล่มอยู่กับการนุ่งซิ่นหัวแดงดินก่านและพันผ้าเบี่ยงสีแดง ๔. แจ่วซ็ูปู นำพริกที่ขลกจากงาปูนานาและเครื่องเทศนานา เค็มหอมคล้ายกะปิ

“ยังมีเอ็งปุนาอีก ที่คนทางนี้เขากินกัน” เราพลาดเมื่อมาบ้านวัดตาลเอานอกฤดูทำนา ว่ากันว่ามันปูที่ถูกนำมาผสมไข่ กระเทียม แล้วนำกลับกระดองเอาไปย่างไฟจนสุกนั้นหอมอร่อยนัก

ไส้อั่วของคนหล่มถูกหั่นเรียงเป็นแว่น ๆ มันต่างจากทางเหนือตรงไม่ใส่ขมิ้น ทว่าก็เผ็ดหอมและอร่อยไม่ต่างกันยามกินกับข้าวเหนียวร้อน ๆ “หากเป็นแบบที่มีข้าวและหนังหมูอยู่ด้านใน คนที่นี้เรียกไส้กรอกกันหมดละ” ป้าเจ้าของบ้านบอกว่าในตาลดหล่มเก่านี้มีเจ้าเตี๊ยะที่เรารู้จักตามไปลิ้มลอง

พืชผักสารพันตามแต่ฤดูกาลถูกผู้คนของผืนแผ่นดินหยิบจับมาปรุงอาหารได้หลากหลาย สำหรับคนหล่ม พวกเขามักเก็บหยิบใบพืชรหรือผักมาปรุงเป็นซุบ หรือยำ อย่างซุบใบหมากม่วง ซุบถั่วฝักยาว ซุบหมากมี มากไปกว่านั้น อาหารกรกินตามต้นกำเนิดของผู้คนยังสื่อสารเชื่อมโยงในความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรมได้กับคนอีสาน และบางอย่างก็เหมือนกันกับคนในแถบถิ่นเหนือไม่แตกต่างไปจากภาษาและสำเนียงการพูดจา

หลังอิมหน้า เราล้อมวงชิมขนมเทียนแก้วเป็นของล้างปาก หลิงหลายวัยสวม “ซิ่นหัวแดงดินก่าน” บ่งบอกถึงการเป็นโอกาสพิเศษที่ได้พบเจอพวกเขาบอกว่าซิ่นที่มีเอกลักษณ์นี้บอกความเป็นหญิงหล่มชัดเจนที่สุด

ตัวซิ่นของคนหล่มจะถูกทอด้วยลายขอ ลายหมื่นนาค ลายหมี่ต้นผึ้ง หมี่เอี้ย หมี่หมากจับ และอีกหลากหลาย แต่ที่นิยมกันมาแต่อดีตคือจะไม่ทอลวดลายใหญ่เกินไปในตัวซิ่น โดยมักใช้ลายหมาไม่เป็นตัวคันลาย ในส่วนของหัวซิ่นนั้น แต่เดิมมักทอด้วยผ้าทอสีแดง หรือผ้ามัดย้อม กระนั้นก็ตาม หลิงไทหล่มกลับมีธรรมเนียมผูกมัด หรือม้วนหัวซิ่นแล้วหนีบไว้ได้เข็มขัดตามคำสอนที่สืบทอดกันมา ผู้หญิงนั้นควรสงบเสงี่ยมและสวางความงดงามไว้ภายใน เป็นกุศโลบายสอนหญิงที่สืบทอดตามความเชื่อแบบลาวโบราณ ส่วนต้นซิ่นนั้น มักทอเป็นลาย “ก่าน” หรือ “ขวาง” ด้วยลายเล็ก ๆ สีดำ

แดง น้ำเงิน เขียว หรือขาว แล้วแต่การสร้างสรรค์ของคนทอ บ้างก็ยกนูนขึ้นเรียกกันว่าตีนแสะ หรือตีนแหะ ทว่าก็ยังกรรมกันเป็นลายก่านอยู่ดี

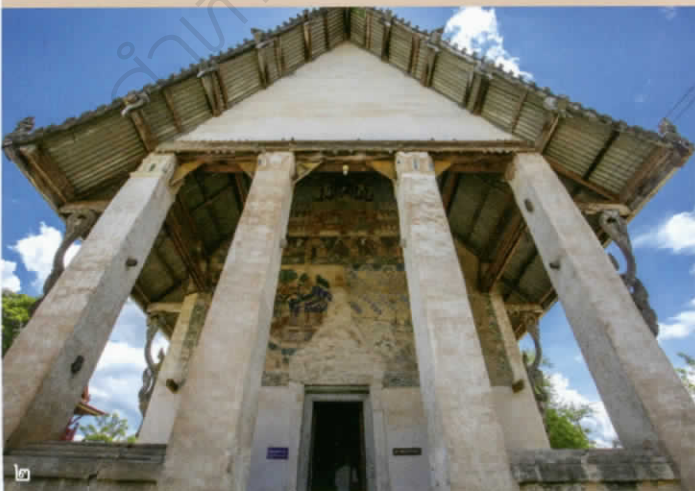
มันเป็นยามบายที่เฟลิตเฟลิน คนหล่มบ้านวัดตาลและอีกหลายหมู่บ้านผลัดเวียนกันมาต้อนรับแขกหรือจากเมืองไกล บ้างเล่าถึงชีวิตในอดีตบ้างชี้ชวนให้เข้าใจถึงการละเล่นหรือประเพณีหลากหลายที่เชื่อมโยงอยู่ทั้งพุทธและผี สอดร้อยกับฮีดสิบสองคองสิบสี่ หรือการละเล่นผีตาโม่ของคนบ้านนาทรายและบ้านน้ำครั่ง อันผูกร้อยอยู่กับความเชื่อเรื่องฝนฟ้าและการทำมาหากินตามธรรมชาติ

นับร้อยปีที่วัฒนธรรมล้านช้างหลังไหลถ่ายเทผ่านการเคลื่อนย้ายรกรากของผู้คนจากแดนดินลาว ข้ามเขาข้ามโขงมาถึงแผ่นดินอีสานของไทย สำหรับเมืองเก่าแก่อ่างหล่มเก่า คล้ายกับมันได้แตกยอดเติบโตขึ้นตามวันเวลาจนชีวิตของพวกเขามั่นคงแข็งแรงด้วยรากฐานจากปู่ย่าตาทวด

๑

๑. หล่มเก่าคือบ้านของชาวลาวหม้ออันมั่นคงแข็งแรงมาหลายร้อยปี สงบงามอยู่ริมน้ำพุง ๒-๓. สิมโบราณศิลปะล้านช้างที่วัดนาราย ด่านในสวยด้วยภาพจิตรกรรมฝีมือช่างพื้นบ้าน เป็นภาพสาวไทหม่ม่งซิ่นสีและลายเป็นเอกลักษณ์ ๔. พระพุทธรูปปางอัฐมีบุษาคามพุทธประวัติที่ประดิษฐานอยู่ในวัดทุ่งธงชัย ๕. ลวดลายการเพนต์สีของช่างโบราณเล่าเรื่องพุทธประวัติไว้ที่เสาศาลาการเปรียญทุกต้นของวัดนารายงาม

๒

๓

มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา วัดโดยนายแดง หรือตาซู้ทูด เล่าเรื่องพุทธประวัติ ตอนพระเจ้าสิบชาติ ขณะสิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้นคือภาพสะท้อนวิถีชีวิตผู้คนในอดีต หญิงแต่ละคนล้วนนุ่งซิ่นหัวแดงตีนกำน บ่งบอกความเป็นตัวตนที่สั่งสมของคนบ้านนี้

ถัดลัดไปไม่กี่ไกล **วัดทรายงาม** หรือ**วัดห้วยมะเขื่อน** นั้น ตามประวัติสืบค้นไปได้ว่าบรรพบุรุษของหมู่บ้านคนหล่มที่นี่ยอพยพหนีภัยหนีศึกสงครามจากหลวงพระบางมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๒๕๐ ด้วยเหตุศึกใหญ่ในล้านช้างระหว่างเจ้านายหลวงพระบาง คือพระเจ้ากสิกราช กับพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชที่ ๒ (เจ้าไชยยองเว้) เจ้านายฝ่ายเวียงจันทน์ หลังตั้งชุมชนวัดห้วยมะเขือ หรือวัดทรายงามในปัจจุบันยังหลงเหลือความงดงามของวัดเก่าแก่ในศิลปะล้านช้าง ตั้งแต่ภาพวาดตามหน้าบ้านและคันทวยพญานาคของศาลาการเปรียญ รวมถึงเสาด้านในที่เล่าเรื่องพุทธประวัติไว้ในงานช่างพื้นบ้าน หน้าต่างแบบโบราณที่คนหล่มเรียกกันว่าป่องเอี่ยม เขียนลายบนหน้าต่างไม้และมีลวดลายปูนปั้นด้านบน

เหล่าสถาปัตยกรรมในศาสนสถานเก่าแก่บอกเล่าถึงศรัทธาในพุทธศาสนา และเอกลักษณ์ของแผ่นดินถิ่นฐานเดิม ขณะตามบ้านเรือนที่ตกทอดชีวิตและความเป็นอยู่ก็บอกกล่าวความเป็นคนหล่มได้ไม่แตกต่าง เราพบตัวเองอีกทีก็ต่อเมื่อลัดออกไปถึงตำบลหินขาวที่บ้านภูผักไซ เรือนไม้โบราณหลังนั้นวางตัวเองอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ริมสายน้ำพุ่ง

ในวันที่**ป่าละม่อม แก้วเหลี่ยม** ล่วงเข้าวัยชรา นอกจากงานทอผ้าชิ้นลายดอกผักแว่นและลายอื่น ๆ ที่ป่าเป็นตัวตั้งตัวตีในการรวมกลุ่มชาวบ้านเพื่ออนุรักษ์งานช่างโบราณ “**บ้านเสายองหิน**” ที่เอดเติบโตมานั้นสะท้อนคติการตั้งบ้านเรือนของคนหล่มเอาไว้เด่นชัด

“**เกือบแปดสิบปีแล้วละ**” ปู่ว่าคุณพ่อของเธอที่เป็นคนสร้างนั้นเป็นครูของคนตำบลนี้ เรือนไม้หลังงามสร้างจากการลงแรงตั้งแต่หาไม้ แปรรูปไม้

๒

ในวงล้อมของขุนเขา หลากหลายหมู่บ้านที่วางตัวเองอยู่บนที่ราบผืนนี้เต็มไปด้วยความเก่าแก่และเปี่ยมคุณค่า

และเลียบสายน้ำพุ่งตามแต่ละหมู่บ้านของหล่มเก่า ทิวทาบเบิกวางตัวอยู่เบื้องหน้า หย่อมบ้านแต่ละแห่งซุกซ่อนคุณค่าความเก่าแก่ของแผ่นดินและผู้คนไว้อย่างน่าสนใจ

วัดทุ่งธงไชยวางตัวเองอยู่ริมสายน้ำโบราณ เสา “สูง” หรือธงโบราณด้านหน้าวัดบ่งบอกถึงการเป็นศาสนสถานเก่าแก่ของผู้คน ในสายน้ำขุนแดงตรงหน้าจะคึกคักเมื่องาน “สว่างเอือ” หรือแข่งเรือของคนหล่มเก่าเวียนมาถึง ว่ากันว่าที่หล่มเก่าเป็นอำเภอเดียวของเพชรบูรณ์ที่มีการจัดแข่งเรือยาว และมีฝีพายหนุ่มมากฝีมือสืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่นไม่เคยห่างหาย

เราไปถึงบ้านนาทรายกลางแดดบ่ายฉายจัดจ้า สิมโบราณของ**วัดนาทราย**ปรากฏความเก่าแก่อย่างสมถะ ด้านหน้าคร่ำคร่าไปด้วยริ้วรอยของวันเวลา ขณะที่ด้านในซึ่งจะเข้าไปได้แต่ผู้ชายเท่านั้น ตามความเชื่อที่บ่มเพาะกันมาในวัฒนธรรมลาวโบราณ เมื่อเข้าไปด้านใน รายรอบพระพุทธรูปศิลปะล้านช้างที่งดงามเรียบง่ายปรากฏเป็นจิตรกรรมฝาผนังฝีมือช่างพื้นบ้านที่เก่าแก่

ลงมือสร้างจากเรี่ยวแรงของคนทั้งหมู่บ้าน “เสาบ้านมี ๑๖ ต้น ตั้งอยู่บนหินกลมคะ” ป้าละม่อมบอกถึงคำว่า “ยอง” ที่หมายถึงบน บ่งบอกเคล็ดลับของช่างโบราณที่จะนำก้อนหินหรือแผ่นหินมาวางตรงจุดที่กำหนดจะเสาก่อน จากนั้นจึงค่อยลงเสาและต่อเติมเสริมส่วนของเรือนเข้าไปอีกที “หินจากน้ำพุ และผูกไข่ทั้งนั้น บ้านนี้ไม่ใช่ตะปูเลยสักตัวนะ เขาลืมทิ้งหลัง”

ช่างชาวหล่มเชื่อกันว่าการยongหินนั้นจะทำให้บ้านไม่สัมผัสความชื้นจากดินโดยตรง กันปลวกได้ดี ยิ่งทำเลที่ตั้งของบ้านอยู่ใกล้น้ำพุที่มีการไหลตลอดทั้งวันอยู่บ่อย ๆ การเคลื่อนย้ายบ้านทั้งหลังก็ทำได้ง่ายขึ้น

มันเป็นภาพชัดชัดโดยเพื่อนช่างภาพที่ถูกใจทั้งคนถ่ายและคนเป็นแบบ ป้าละม่อมเดินขึ้นไปตามแนวบันไดไม้ เรามองเห็น “บ้านสามจั่ว” ที่แต่ละจั่วก็คือเรือนแต่ละหลัง แต่ละขนาด แต่ละสัดส่วนการใช้สอย ที่ประกอบกันขึ้นเป็นบ้านคนหล่มหลังหนึ่ง ป้าละม่อมแฉ่บานหน้าต่างคร่ำคร่า ยิ้มรำในชุดหญิงไทหล่มอย่างมีความสุข

ความสุขที่ก่อร่างมาจากคนรุ่นพ่อรุ่นแม่ และคนที่รักษาและพยายามจะส่งต่อมันแสนอบอุ่นใจที่มีคนมองเห็นคุณค่าในหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ประกอบกันขึ้นเป็นทางเดินชีวิตของพวกเขา

๓ อาคารรูปทรงเรือนไทหล่มประยุกต์นอกเขตเทศบาลหล่มเก่า ปรากฏเด่นชัด เราพบตัวเองอยู่ท่ามกลางบรรยากาศการจัดแสดง และตีความงานพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ ทั้งหมดเล่าเรื่องเมืองเล็ก ๆ แสนเก่าแก่ที่โอบล้อมมันอยู่ออกมาหลากหลายมิติ

“ที่นี่จัดแสดงทุกอัตลักษณ์ที่สะท้อนความเป็นคนหล่มคะ เรายังให้ความสำคัญกับทุกช่วงเวลาการเติบโตของหล่มเก่า ทั้งคนพื้นถิ่นดั้งเดิม คนจีน และภาพของหล่มเก่าที่ทั้งหายไปแล้วหรือยังคงเล่าเรื่องตัวเองอยู่”

วาสนา ธีรนิติ นายกเทศมนตรีเมืองหล่มเก่าบอกเล่าถึง **ศูนย์วัฒนธรรมหล่มเก่า** ที่เพิ่งสร้างเสร็จและเปิดทำการมาไม่ถึงสองปี

ห้องทางขวาที่มีปูเยอียาเยอ ตัวแทนในตำนานความเชื่อของคนลาวแขวนใบหน้าสีแดงเปรียบเป็นการต้อนรับเข้าสู่วัฒนธรรมล้านช้าง ที่มาของคนหล่มเก่าถูกเหนี่ยวนำไปทำความเข้าใจแต่ครั้งอดีต ทั้งเมืองหลวงพระบาง อุดมไชย ปากลาย ไชยบุรี บ่อเต็น ล้วนถูกเล่าผ่านเอกลักษณ์ของแต่ละหัวเมือง หลังเจ้าหน้าที่สาวพาเราย้อนไปถึงการอพยพและนำวัฒนธรรมต่าง ๆ ของล้านช้างติดตัวมาถึงหล่มเก่า

จากที่ราบเล็ก ๆ ที่อุดมสมบูรณ์ในอดีต ชาวหล่มเลือกสร้างบ้านแปลงเมือง หลังรอนแรมข้ามขุนเขามาที่นี่ เมืองหล่มปรากฏชื่อขึ้นในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชของกรุงสุโขทัย ตามพงศาวดารต่าง ๆ เรียกชื่อเมืองต่างกันไป เช่น เมืองหล่ม เมืองลม เมืองลุ่ม เมืองลุ่มบาจาย คำว่าหล่มมีการตีความหมายทั้งพื้นที่ที่ลุ่มไปด้วยโคลน หรือแปลว่า “ลำ” อันหมายถึงลาว ที่ส่วนใหญ่คือลาวจากหลวงพระบางที่มักเรียกตัวเองว่า “ลาวลุ่ม (ลุ่ม)” ด้วยการปักหลักอาศัยอยู่ตรงที่พื้นราบ ต่างจากลาวเทิง หรือชนเผ่าที่อยู่บนขุนเขา

ทว่าครั้นเข้าสู่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เมืองหล่มก็กลายเป็นบ้านหลังมั่นคงของชาวลาวที่อพยพเข้ามาด้วยเหตุผลหลายประการเสียแล้ว ภาษา อาหาร การกิน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตต่างตกทอดเป็นดังแม่พิมพ์ที่ถ่ายทอดภาพชัดของคนรุ่นต่อรุ่นมาตามวันเวลา

อีกฟากด้านของอาคารคล้ายดึงดูดผู้เข้าชมเข้าสู่พัฒนาการของหล่มเก่า ทั้งอาหารการกินพื้นบ้าน หรือห้างร้านต่าง ๆ ที่เติบโตขึ้นเป็นย่านการค้าโบราณในตัวตลาดหล่มเก่า จากเป็นเมืองเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยพี่น้องลาวหล่ม การมาถึงของระบบคมนาคม ระเบียบราชการ การปกครอง และการค้าขายของคนจีน ทำให้หล่มเก่าเต็มไปด้วยภาพผสมผสาน ร้านกาแฟและแหล่ง

๑. ร้านกาแฟโบราณหน้าตลาดสดห่มเกล้า แม่คีนวันเปลี่ยนแปลงไป แต่เรื่องเล่าและบรรยากาศครั้งอดีตยังมีให้สัมผัส
 ในศูนย์วัฒนธรรมโทหล่ม โดยมีคุณวาสนา ชีรนิติ นายกเทศมนตรีห่มเกล้า เป็นหนึ่งในผู้ขับเคลื่อน ๓. ผัดไทยโบราณเจ้าเอ็ง ทอม นุ่ม อมเปรี้ยวเผ็ดเค็ม อร่อยเคียงข้างคนห่มเกล้ามานาน
 ๔. ศูนย์วัฒนธรรมโทหล่มจัดแสดงภาพอดีตของเมืองห่มเกล้า เช่น ร้านเชียบชิน ซูเปอร์สโตร์ที่เคยคึกคักในวันวาน ๕. ปัจจุบันของร้านเชียบชินที่เจียบเหงา แต่งตาม ในห้องแถวไม้หลายหลัง

๑. เลาะ บุญจันทร์ ช่างตีมีดชาวไทหล่มคนเก่าแก่ของบ้านใหม่ ๒. คนบ้านใหม่พัฒนามารูปแบบการตีมีดออกมาได้หลากหลาย ๓. การตีมีดแบบโบราณที่ช่างตีจะผลัดกับตีที่สะจึงหะ เลื่อนน้ำหนักและปรับทรงไปในตัว

ร้านบะหมี่ หรือห้างสรรพสินค้าย่อย ๆ อย่างร้านเซียบซิน ถูกจำลองขึ้นให้ลูกหลานได้เห็นภาพการเติบโตในบ้านของพวกเขา

“ที่นี้แปลกะคะ เซ้า ๆ เราจะเห็นคุณปู่คุณย่าที่ยังสวมเสื้อม่อฮ่อมแบบดั้งเดิม นุ่งซิ่น เข้ามายังตลาด ขณะที่ร้านกาแฟโบราณเริ่มจะเลิกขายไปหลายเจ้า แต่ห้องแถวแบบเมืองหล่มเก่าโบราณที่ยังหลงเหลือก็ยังคงสวยงามอยู่” เราคุยกันถึงแนวกันของแต่ละห้องที่ทำเป็นเหล็กแหลมเหมือนลูกศรชี้ออกมาด้านหน้า เรียงกันเป็นรัศมีครึ่งวงกลม หลายคนที่นี่บอกว่ามันมีไว้เพื่อกันขโมย เพราะห้องแถวไม้แต่เดิมมักสร้างแนวทางเดินยาวต่อกัน

ภาพอดีตของหล่มเก่าเล่าเรื่องราวของผู้มาเยือน ขณะในย่านตลาดคือตัวคนที่ยังหลงเหลือ หลายร้านกลายเป็นตำนานให้ไล่ถามถึง อย่างกาแฟของแป๊ะเหล็ง ก็เหลือเพียงเรื่องเล่าจากลูกหลาน ร้านเซียบซินที่กินหน้ากว้างกว่า ๖ ห้องปิดเงียบ ป้ายไม้สีครีมด้านบนบอกเล่าอดีตของสตรีเก่าแก่ไว้เลื่อนราว

หากมองจากมุมสูง เรือนไม้ที่ตลาดของหล่มเก่าจะวางตัวทอดแถวเรียงเป็นรูปโค้งดูแปลกตา และเมื่อค่อย ๆ เดินเลาะไป คล้ายเราจะเห็นภาพความคึกคักกตกล่นอยู่ในสินค้าหรือของกินเก่าแก่ เรื่องเล่าของคนรุ่นปู่ย่าที่มองเห็นลูกหลานเติบโต นำทั้งเหลือเกินว่าเผ่าชราหน้าตาออกเชื้อสายจีนจะฟังและพูดลาวสำเนียงหล่มได้ชัดถึงเพียงนั้น

ในเมืองเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยวันเวลาและการเติบโตของผู้คนชาติพันธุ์หนึ่ง หากไม่นับอัตลักษณ์อันชัดเจนที่พวกเขาเพียรพยายามรักษาและส่งต่อให้ลูกหลานแล้ว เมื่อถอยออกมามองจากที่ไกล ๆ สักระยะ เราอาจเห็นการเติบโตของบ้านเรือนแห่งหนึ่งผ่านมิตรภาพและการอยู่ร่วมของผู้คนอีกหลากหลาย ที่ต่างก็เติมเต็มให้เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งมีเรื่องเล่าชัดเจนเป็นของตนเอง

เสียงโป๊กโปกและประกายไฟแปลบปลาบในโรงเรือนแห่งนี้ไม่เคยจางคลาย

ริมสายน้ำป่าสักในเขตบ้านใหม่ อำเภอหล่มสัก บ้านของไทหล่มอีกแห่งที่ฉายชัดการงานอันตลกทอมาแต่รุ่นปู่ทวด จะว่าไป ผู้ชายที่บ้านนี้สืบทอดทั้งอาชีพการตีมีดขายและเรื่องเล่าถึงการเติบโตขึ้นมาด้วยอาชีพดั้งเดิมของพวกเขาไว้อย่างน่าสนใจ

สุบิน บุญจันทร์ ประธานกลุ่มตีมีดบ้านใหม่ ยังคงยืนอยู่หน้าเตาหลอมเหล็กพร้อมกลุ่มเพื่อนช่างหลายวัย เหล็กแท่งที่กายกองนั้นค่อย ๆ กลายเป็นมีดหลากหลายรูปทรง ตั้งแต่เอ้เหน็บ หัวตัด หรือพราที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไล่เลยไปถึงมีดสวยงามอย่างมีดโบวี ดาบขามูไร หรือมีดที่ลูกค้าออกแบบมาเอง

“แต่ก่อนคนรุ่นพ่อผมเขาตีมีดเสียงเรามาเลยละ ว่าอย่างนั้นก็ได้อ” สุบินกล่าวถึงช่างเลาะ ผู้เป็นพ่อ อดีตช่างตีมีดมือดีของบ้านใหม่ “พ่อเล่าว่าแต่ก่อนหอบมีดที่ดีได้ เดินตัดป่าตัดคอย หาบไปขายถึงริมโขงแถบเชียงคานหรือไม่กี่ล่องลงไปตามน้ำพุง ออกป่าสัก ยาวไกลไปจนถึงอยุธยา คนแต่ก่อนเขาสู้มาเยอะ” ช่างสุบินบอกเบา ๆ ช่างเตาไฟ

นอกจากการอ่านสีไฟ อ่านเนื้อเหล็กยามถูกหลอม ตีขึ้นรูป ตลอดจนการชุบแข็งและตกแต่ง ที่ช่างตีมีดต้องเรียนรู้ผ่านหยาดเหงื่อและเรี่ยวแรงนับครั้งไม่ถ้วน การเติบโตขึ้นของชุมชนช่างเล็ก ๆ ในหมู่บ้านนี้ยังพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยว เป็นฐานให้คนมาเรียนรู้งานช่างและวัฒนธรรมที่พวกเขาสั่งสมมา “คนตีมีดที่นี่ ใครทำสระโอได้นี่ถือว่าเก่งมากแล้วครับ” สุบินบอกถึงอุปกรณ์ล่าปลาที่ทำจากเหล็ก ตัดโค้งงอเป็นรูปคล้ายสระโอ เป็นของติดตัวพรานทุ่งไ้วหากิน

คนตีมีดบ้านใหม่เล่ากันว่า แต่ก่อนที่นี่จะรู้ว่าเป็นไหนเริ่มงานแล้วจากเสียงตี “ตีกันตั้งแต่ตีสี่แล้ว มันไม่ร้อน” แม้ทุกวันนี้เครื่องจักรในการดัดงอ

๑. ร่วมกันทำขนมหมากเบงเพื่อใช้ในพิธีทางศาสนา ๒. เริ่ดไฟน้อย ชุดแต่งไม้เนื้ออ่อน หยอดเทียนเพื่อใช้ในประเพณีไหลเรือไฟ ๓. เมียงคั้น อาหารดั้งเดิมของคนหม่อมเต็มไปด้วยสมุนไพร ๔. การติดดอกฝั งหรือขมิ้น เพื่อทำปราสาทผึ้งเป็นกิจกรรมที่คนไปเยือนบ้านท่ากกแกจะได้สัมผัส

จะเข้ามาทูนแรงพวกเขาไปได้มาก แต่หลายคนตรงหน้าก็ยังเชื่อสายตาและน้ำหนักมือของตัวเองอยู่ไม่เสื่อมคลาย ยามที่จะต้องตั้งงานละเอียดสักชิ้น

งานมือของคนไทหม่อมเต็มไปด้วยรายละเอียดและรากเหง้าทางวัฒนธรรมที่ติดตัวพวกเขา มาจากบ้านใหม่ ใครสักคนชวนเราเลาะลำน้ำป่าสักออกไปด้านนอกอำเภอลำสัก ฝนพรำจำเริญ หลายคนที่นี่นั่งกุฏิจุดตะเตรียมทั้งอาหารและเรื่องราวของพวกเขาไว้ก่อนหน้า

เราไปถึงบ้านท่ากกแกพร้อม ๆ กับที่พี่น้องบ้านนั้นสาละวนกับดอกไม้ต้นผึ้ง รวมไปถึงฉายภาพการรวมใจอย่างอบอุ่นเอาไว้ใกล้โบสถ์หลังเก่าที่งดงามด้วยศิลปะล้านช้าง

ผู้ใหญ่อว เชื่องแสง และเหล่าลูกบ้านต่างวัยในชุดไทหม่อมครบเครื่องตระเตรียมมาหากิจกรรมที่สอดรับกับความเชื่อในเรื่องฮิตสิบสองกองสิบสี่เอาไว้ให้ผู้มาเยือนได้สัมผัส วัตถุประสงค์สะท้อนความเป็นลาวล้านช้างโบราณไว้ที่โบสถ์หลังเก่าที่สวยงามอ่อนช้อย สีขาวทึบ ๆ และรูปปั้นพญานาคทรงบันได

ทางเข้านั้นเก่าขลัง บ่งบอกถึงการเป็นหมู่บ้านของคนหม่อมมาแต่โบราณ

“เราเลือกเอาเครื่องบูชาในบุญเดือนสี่ งานบุญผะเหวด มาให้ลองทำขนมหมากเบง เครื่องบูชาชั้นสูงของลาวล้านช้าง เอาการทำปราสาทผึ้ง ทำเรือไฟน้อยที่คนอีสานจะปฏิบัติกันมาในช่วงออกพรรษาในเดือนสิบเอ็ด มาสื่อสาร เอามาย่อยให้คนมาที่นี่ได้รู้จักความเป็นคนบ้านเรา” ตามมุ่มเล็ก มุมน้อยในโบสถ์มีกลุ่มผู้เฒ่าผู้แก่คอยสอนคนมาเยือนประดับโครงปราสาทผึ้งที่ขึ้นจากไม้เนื้ออ่อน ติดดอกไม้ที่หล่อจากเทียน หรือจัดแจงใส่ชุดเซาะไม้สักท่อนเป็นเรือเล็ก ๆ เพื่อประดับเทียนจนเป็นเรือไฟน้อยเอาไว้ลอยเคราะห์ลอยโศกช่วงไหลเรือไฟ

สายพราผ่นที่บ้านท่ากกแกเต็มไปด้วยภาพความร่วมมือร่วมใจ หนุนน้อยชี้ชวนให้ดูรูป หรือธงไชยแมงมุม ที่ทำจากโครงไม้ที่ถักร้อยไหมพรมหลากสี เขาเล่าถึงการยกธงไชยเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา มันน่าจะเป็นภาพงดงามอยู่ไม่น้อยที่หมู่บ้านเล็ก ๆ จะเต็มไปด้วยสีสันในงานบุญเช่นนั้น

คนบ้านท่ากกแกยังมีประเพณีแห่ดอกไม้ที่มักทำคู่กันกับแห่ธงในบุญเดือนห้าหรือช่วงสงกรานต์ ห่วงยามนั้นลูกหลานที่จากไปไกลจะกลับมาหาพ่อแม่และถิ่นฐานบ้านเกิด งานบุญรื่นเริงเชื่อมโยงผู้คนหลากหลายเข้ากับพุทธศาสนาและความเชื่ออยู่โบราณที่ซ้อนทับไปกับการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าหลงใหล

“เสร็จแล้วมาลงกินเมี่ยงคันทันนะ” ฝนเริ่มซา เราเดินตามยายสามสี่ท่านไปลิ้มลองอาหารพื้นบ้านที่เต็มไปด้วยพืชผักสมุนไพร จีบห่อใบทองหลวงหรือใบขนุนเป็นกระทง หยิบเครื่องเคียงทั้งกล้วยดิบ มะเขือเคียว (มะเขือส้ม) ตะไคร้ ชিং ข่าพริก หอมแดง กระเทียม มะม่วง มะนาว กากหมูเจียว หยอดน้ำปลาร้าที่เคี้ยวกับน้ำตาลปีบจนสุกหอม เคี้ยวหุบหุบกันคำแล้วคำเล่า “เมี่ยงคันทันนะมาจากคันทันหานั่นละ คนโบราณเชื่อว่ามันหาวัดฤทธิบาทหลาย บางคนก็เรียกติดตลกว่าเมี่ยงขี้ลิ้ม เพราะเวลาหยิบเครื่องแต่ละอย่างก็ลิ้มไปว่า หยิบอะไรใส่ไปบ้างแล้ว”

ตามแต่ละหมู่บ้านไทหล่มเต็มไปด้วยความคิดความเชื่อที่ผูกร้อยอยู่กับความเป็นอยู่อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว คล้ายเราสัมผัสสภาพเหล่านั้นในรอยยิ้มและความเป็นอยู่อันเรียบง่ายของผู้คนตัวเล็ก ๆ ในผืนแผ่นดินกว้างใหญ่

เป็นความเรียบง่ายที่พวกเขาพยายามทะนุถนอมและส่งต่อถึงอีกหลายคนอย่างตั้งใจที่สุด

Life of Thai Lom in Lom Kao and Lom Sak

■ Takoon Komarakul Na Nakhon Story ■

■ Adul Tanthakosai Photographs ■

Lom Kao and Lom Sak are the old districts of Phetchabun province and home to the ethnic group “Thai Lom” that has its origin we can trace back from Luang Phrabang and Sainyabuli provinces in Lao PDR. through tourism-based learning on culture, arts, and history that has been developed and perfectly applied with modern tourism.

In Lom Kao district, the Lomkao Cultural Center exhibits the story of the Thai Lom ethnic group and pictures of the Lom Kao area in the past via a modern light and sound show telling the history of the Thai Lom people, several memorable shops in the Lom Kao Market, including the Lan Xang cultural heritage that has been carried on to this place.

Visit the residences of the Thai Lom people and learn about their food; such as, Chaeo Pu Khem (salted crab dip), Sai Ua Thai Lom (local sausage), Khanom Chin Nam Pla Ra (Thai rice noodle with fermented fish sauce), and admire the beautiful Thai Lom woven textiles with the pattern technique called “Hua Daeng Tin Kan”.

Enter Lom Sak district and take a tour of various villages where their ancestors were Thai Lom people. Watch the demonstration of ancient knife making at Ban Mai, try making Bai Si (rice offering) and Thon Phueng (a model of Phueng tree) and taste “Miang Khon”, Thai Lom’s native dish at Ban Na Kok Kae before heading into the town to visit the Lomsak Museum where it innovatively displays the way of life of the Lom Sak and Lom Kao people, the town’s history, and cuisine. End the trip at the Lom Sak Walking Street to enjoy buying a variety of chic products and eating various kinds of food.

For more information, please contact the Tourism Authority of Thailand (TAT), Phitsanulok Office at Tel. 0 5525 2742-3.

เย็นย่ำวันนั้นแม่ฝนพราสาย แต่ถนนสองเส้นที่เชื่อมถึงกัน
อย่างถนนรณทิงและถนนสุริยวงษากลับเต็มไปด้วยความคึกคัก
ผู้คนและแสงไฟประดับตามอาคารไม้เก่า คนหนุ่มสาวท้องถิ่น
รวมถึงผู้มาเยือนคุ่มเดินขวักไขว่

อาคารสี่เหลี่ยมสดแห่งนั้นสร้างขึ้นด้วยศิลปะโคโลเนียลเช่นเดียวกับที่เคย
เป็นศาลากลางจังหวัดในอดีต **พิพิธภัณฑ์หล่มสัก** ยังคงสละกตามชื่อจังหวัด
หล่มสักดีในอดีต ภาพการเติบโตและความหลากหลายในวัฒนธรรมอันเป็น
อัตลักษณ์ของคนหล่มถูกจัดแสดงไว้ด้านในผ่านห้องต่าง ๆ อย่างเป็นหมวดหมู่
น่าสนใจทั้งวิธีการนำเสนอผ่านสื่อวีดิทัศน์ยุคใหม่ การสื่อสารด้วยถ้อยคำ เส้นสี
และภาพถ่าย ทั้งหมดพาเราย้อนกลับไปเห็นเมืองหล่มสักที่เคลื่อนย้ายความเจริญ
ออกจากหล่มเก่า ทว่าโยงโยถึงกันด้วยรากเหง้าวัฒนธรรมของผู้คน

แต่ละห้องเต็มไปด้วยความน่าตื่นตาตื่นใจ เจ้าหน้าที่สาวสวยพาเราเข้าไป
รู้จักหลายแง่มุมของหล่มสัก ตั้งแต่ชีวิตไทหล่ม การเติบโตของเมืองริมแม่น้ำ
ป่าสักที่ก่อให้เกิดการกรองน้ำแบบ “น้ำสร้างทราย” หรือน้ำซึมนบทราย
ร้านตัดผม โรงฝิ่นที่บ่งบอกถึงการมีเงินจีนเข้ามาอยู่ร่วม บุคคลสำคัญในอดีต
ทั้งที่จากไปและยังคงใช้ชีวิตอยู่ที่นี้ รวมไปถึงความเป็นเมืองปลูกพืชอย่าง
มะขามหวาน ไบยาสูบ ปาล์ม ที่ล้วนขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หล่มสักเติบโต

บางมุมน่าสนใจและให้ใคร่อกตามหา เช่น ของกินประจำเมืองอย่าง
ลาบเปิดหล่มสัก ไส้กรอกป่าล้าน ข้าวเหนียวไต่ราว ขนมจีนบ้านตัว เป็ดผัด
โหระพา หรือขนมเปียะไทหล่ม เหล่านี้ถูกเล่าเรื่องออกมาเหมือนอินโทรดักซัน
ให้ผู้มาเยือนได้รู้จักหล่มสักที่เต็มไปด้วยความหลากหลายในมิติวัฒนธรรม

ออกจากพิพิธภัณฑ์ เดินข้ามลำน้ำป่าสัก ถนนสายสั้นตรงหน้าจัดเป็น
ถนนคนเดินไทหล่ม กลุ่มช่างตีมีดบ้านใหม่มาตีมีดไขว่กันสด ๆ ของกินพื้นบ้าน

เรียงรายผสมผสานไปกับนานาไอเดียงของลูกหลานที่ปรับเปลี่ยนบ้านเรือน
และถนนค้าขายสายหลักในตลาดให้นำเดินเล่น ของกินสมัยใหม่ สินค้างานคราฟต์
ไล่เลยไปถึงข้าวของจิประถะ ต่างหลอมรวมกันบนถนนสายวัฒนธรรมที่โอบล้อม
อยู่ด้วยภาพการค้ำที่ตกทอดมาแต่อดีต

ถนนสายนั้นไปสิ้นสุดตรงหน้าพิพิธภัณฑสถานประจำเมือง คล้ายเราพบจุดบรรจบ
ของคืนวันที่ตรงนั้น ภาพอดีตอันงดงามเก่าแก่กับปัจจุบันที่เคลื่อนไหว
ไปข้างหน้าอย่างมีทิศทางและสร้างสรรค์

นับจากวันที่บรรพบุรุษของคนหล่มเดินเท้าก้าวข้ามทิวเขาและลำน้ำ
มายาวไกลจากแดนดินอีกฟากด้าน ปักหลักและหยั่งยืนตัวเองขึ้น ณ ที่ราบ
ผืนไพศาลจนเกิดก่อเป็นบ้านของผู้คนที่มีชีวิตและเอกลักษณ์อันชัดเจน
และเป็นตัวของตัวเองอย่างถึงที่สุด

**จนเมื่อชีวิตได้เติบโต ก็ดูเหมือนหลายสิ่งหลายอย่างที่คนรุ่นบุกเบิก
ได้ก่อร่างสร้างสมไว้วันนี้ได้ส่งต่อและสืบทอดสู่อีกชีวิตในคืนวันปัจจุบันอย่าง
สมบูรณ์แจ่มชัด**

ขอขอบคุณ

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับการติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกอย่างถึงที่สุด
ดร.วิศิษฐ์ โขษิตานนท์ สำหรับความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทหล่ม
เทศบาลเมืองหล่มสัก เทศบาลเมืองหล่มเก่า พิพิธภัณฑ์หล่มสัก สำหรับการอำนวยความสะดวกในการถ่ายทำสารคดี
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานพิษณุโลก สำหรับการประสานงานเบื้องต้น

คู่มือนักเดินทาง

▶ การเดินทาง

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ถึงแยกพุดแคว จังหวัดสระบุรี จากนั้นแยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๑ ตรงไปจนถึงเพชรบูรณ์ จากนั้นเดินทางต่ออีกราว ๕๐ กิโลเมตร ถึงอำเภอหล่มสัก ระยะทางประมาณ ๓๘๙ กิโลเมตร

จากอำเภอหล่มสัก ใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๑ ต่อไปอีกราว ๑๐ กิโลเมตร ถึงอำเภอหล่มเก่า

▶ ที่พัก

Indigo Hotel Lomsak โทรศัพท์ ๐๘ ๘๒๘๒ ๒๖๑๑

เพ็ญนิก : Indigo Hotel Lomsak

หล่มสัก ถนนมิตรภาพ แกรนด์ ไฮเต็ล โทรศัพท์ ๐ ๕๖๗๔ ๕๐๒๑-๘

บ้านไม้พิงชา โทรศัพท์ ๐ ๕๖๗๑ ๙๙๕๕ และ ๐๙ ๑๐๒๒ ๘๓๘๓

▶ ที่กิน

หล่มเก่าเป็นเมือง “ขนมเส้น” หรือขนมจีนเส้นสด หลายเจ้ามีน้ำยาหลากหลายให้เลือกลอง โดยมีที่เด็ดอยู่ที่บ้านปลาร้าอันเป็นเอกลักษณ์ของคนหล่มสัก มีร้านใหญ่สำหรับนักท่องเที่ยวให้เลือกลิ้มลองได้หลายร้าน เช่น ขนมจีนสาริณีเรือนหล่ม แม่บุญมีขนมจีน ขนมจีนริมทาง ขนมจีนลูกทุ่ง หากชอบร้านเล็กแต่ดั้งเดิมได้บรรยากาศ แนะนำร้านขนมจีนป่าแอดเจ้าเก่า และขนมจีนบ้านสวน

หล่มสักเป็นอำเภอใหญ่ มีอาหารหลากหลายให้เลือกตามไปลิ้มลอง ทั้งอาหารหล่มดั้งเดิมอย่างขนมจีนจืด (หน้าพริกกับกทิ) ขนมจีนยายแก้ว (หลังวัดทุ่ง) ลาบเป็ดเฮียตี (บ้านสักหลง) ลาบไก่โทหล่ม (บ้านป่ากุด) ข้าวต้มร้านเกจวนใหญ่ (ริมเส้น ๒๐๓) ข้าวมันไก่สุพิศ (ตรงข้ามศาลากลาง) ลูกชิ้นทอดยายเป็ก (ข้างสถานีตำรวจ)

๑. เมืองหล่มสักเติบโตขึ้นด้วยทำเลที่ตั้งและการพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตร ๒. พิพิธภัณฑ์หล่มสักดี อาคารทรงตะวันตกสีสด ด้านในจัดแสดงเรื่องราวเมืองหล่มไว้น่าสนใจ
๓. มุมแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับการค้าในย่านตลาด ๔. ถนนคนเดินโทหล่มบนถนนรณกิจ เต็มไปด้วยสินค้า อาหาร และภาพมีสีสันแห่งวัฒนธรรม

“เที่ยวเพชรบูรณ์ ต้อง ๖๗๘”

เพราะเพชรบูรณ์มีอะไรมากกว่าที่คิด

| อรกานต์ จามรมาน เรื่อง | กองบรรณาธิการอนุสาร อ.ส.ท. ภาพ |

เมื่อพูดถึงจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งเป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางการท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต จนนับได้ว่าเพชรบูรณ์เป็นเมืองที่สามารถตอบโจทย์การเลือกจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแทบทุกกลุ่มความสนใจ เราจะมีที่ไหนบ้าง...

เอ่อ...นั่นสิ มีที่ไหนบ้าง ? #ตั้ง

ถ้ายังไม่ออกแล้วยังบอกคำตอบได้เป็กขนาดนี้ แต่ยังไม่เปิดขำหน้าไปไหนล่ะ... #ปิ้งป่อง

เพราะ “เที่ยวเพชรบูรณ์ ต้อง ๖๗๘” แค่มเปญส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์นั้น ได้รวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ในรูปแบบสั้น กระชับ และครบถ้วนตามสิ่งที่คาดว่านักท่องเที่ยวน่าจะสนใจไว้เป็นหมวดหมู่ ได้แก่ ๖ ของที่ระลึกต้องซื้อ ๗ เมนูอาหารต้องชิม และ ๘ แหล่งท่องเที่ยวต้องไป เอาไว้ให้เรียบร้อยแล้ว !!! ปล. แต่ถ้าทอดิไม่ได้นำทัวร์ตามโปรแกรมเป๊ะ ๆ ก็อย่าเพิ่งหงุดหงิดกับนะคะ #วาร์ป

■ พระพุทธมหาธรรมราชา ณ พุทธอุทยานเพชรบุระ คูขิมลิ่งยามดวงอาทิตย์ฉายแสง

ประวัติ หองไทยเพ็ชรบุรุษภายในหอโบราณคดีเพ็ชรบูรณ์อินทราชัย ซึ่งเดิมเป็นอาคารศาลากลางหลังเก่าเปิดต้อนรับให้เราเข้าไปนั่งแช่แอร์เย็นฉ่ำ ชมภาพยนตร์สั้นที่โปรดักชันถ่ายทำได้ดียิ่งกว่าดี โดยได้บอกเล่าเรื่องราวของเมืองเพชรบูรณ์ซึ่งคิดความตอนหนึ่งมาจากนิทานโบราณคดี เรื่องความไข้ที่เมืองเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๔๔๗ โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ความว่า...

“ฉันไปถึงเมืองเพชรบูรณ์เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ท้องที่มณฑลเพชรบูรณ์ บอกแผนที่ได้ไม่ยาก คือลำแม่น้ำสักเป็นแนวแต่เหนือลงมาใต้ มีภูเขาสูงเป็นเทือกลงมาตามแนวลำน้ำทั้ง ๒ ฟาก เทือกข้างตะวันออกเป็นเขาปันน้ำ ต่อแดนมณฑลนครราชสีมา เทือกข้างตะวันตกเป็นเขาปันน้ำต่อแดนมณฑลพิษณุโลก เทือกเขาทั้งสองข้างนั้น บางแห่งก็ห่าง บางแห่งก็ใกล้ลำแม่น้ำสัก เมืองหล่มสักอยู่ที่สุดลำน้ำสักทางข้างเหนือ ต่อลงมาถึงเมืองเพชรบูรณ์ ตรงที่ตั้งเมืองเพชรบูรณ์เทือกเขาเข้ามาใกล้ลำน้ำ ดูเหมือนจะไม่ถึง ๓๐๐ เส้น แลเห็นต้นไม้บนเขานั้นตั้ง ๒ ฝ่าย

สิ่งซึ่งเป็นสินค้าสำคัญของเมืองเพชรบูรณ์ก็คือยาสูบ เพราะรสชาติกว่า ยาสูบที่อื่นหมดทั้งเมืองไทย ชาวเมืองเพชรบูรณ์จึงหาผลประโยชน์ด้วยปลูกยาสูบขายเป็นพื้น

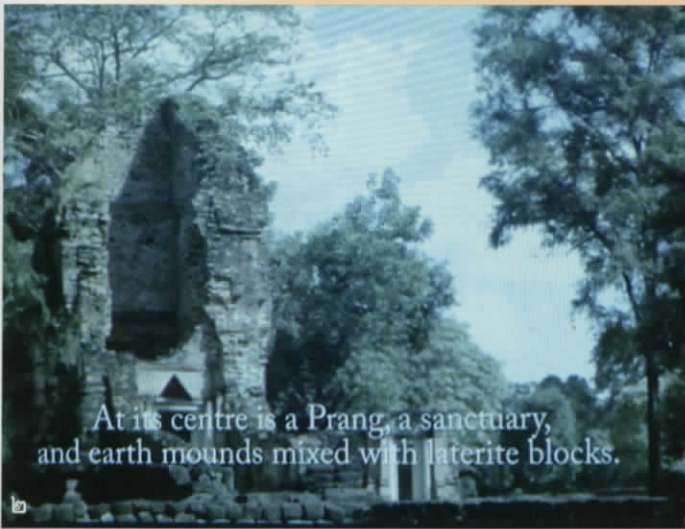
ตัวเมืองเพชรบูรณ์ เป็นเมืองมีป้อมปราการสร้างมาแต่โบราณ เห็นได้ว่า ตั้งเป็นเมืองด่าน โดยเลือกที่ชัยภูมิตรงแนวภูเขาเข้ามาใกล้กับลำแม่น้ำสัก มีทางเดินทัพแคบกว่าแห่งอื่น ตั้งเมืองสกัดทางทำปราการทั้งสองฟาก เอาลำน้ำสักไว้กลางเมืองเหมือนเช่นเมืองพิษณุโลก

ข้างในเมืองมีวัดมหาธาตุกับพระปรางค์เป็นสิ่งสำคัญอยู่กลางเมือง ฉันทได้ไปทำพิธีพุทธบูชาและถวายสังเวทพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกที่วัดมหาธาตุนั้น

ผ่านไปในปีลานแห่งหนึ่งดูงามนักหนา ต้นลานสูงใหญ่แลสล้างไป ไบยาวตั้งราว ๖ คอกผัดกับต้นลานที่เคยเห็นปลูกไว้ตามวัด ถึงใบลานเป็นสินค้าใหญ่อย่างหนึ่งซึ่งขายไปที่อื่น

จังหวัดหล่มสักมีเมือง ๒ แห่ง เรียกว่าเมืองหล่มเก่าแห่งหนึ่ง เมืองหล่มสักแห่งหนึ่ง ราษฎรจังหวัดหล่มสักเป็นไทยลานข้างที่เรียกกันแต่ก่อนว่า “ลาวพุงขาว” เหมือนอย่างชาวมณฑลอุดร ไม่เหมือนไทยชาวจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นอย่างเดียวกับชาวมณฑลพิษณุโลก จำนวนผู้คนพลเมืองมากกว่าเมืองเพชรบูรณ์ เพราะการทำมาหากินได้ผลบริบูรณ์ดีกว่าเมืองเพชรบูรณ์

ฉันทได้เคยไปดูถึงเมืองหล่มเก่า ซึ่งอยู่ห่างเมืองหล่มสักไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือระยะทางราว ๓๖๐ เส้น แต่สังเกตดูไม่มีของโบราณ

At its centre is a Prang, a sanctuary, and earth mounds mixed with laterite blocks.

mentioned in King Ramkhamhaeng Inscription as "Mueang Lum", which later became "Mueang Lom".

โรงหนังไทยเพ็ชรบูรณ์ ยุคที่ 1

๑. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ และเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ วัดมหาธาตุพระอารามหลวง เมื่อครั้งเสด็จมาราชการยังจังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๔๔๗
 ๒.-๓. ภาพจากภาพยนตร์สั้นที่เล่าเรื่องเมื่อครั้ง ๑ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสด็จมายังเพชรบูรณ์ ๔.-๕. ภาพเพชรบูรณ์ในวันวาน (ภาพถ่ายจากภาพยนตร์สั้นและภาพจัดแสดงภายในหอโบราณคดีเพชรบูรณ์อินทราชัย)

อย่างไรก็ตาม แสดงว่าเป็นเมืองรัฐบาลตั้งมาแต่ก่อน สันนิษฐานว่าเหตุที่จะเกิดเมืองหล่มเก่า เห็นจะเป็นด้วยพวกราชกษัตริย์ที่หลบหนีภัยอันตรายในประเทศลานช้าง มาตั้งช่องมั่วสมถึนอยู่ก่อน แต่เป็นเมืองมาแต่สมัยกรุงสุโขทัย มีชื่อปรากฏในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง เรียกว่า "เมืองลุ่ม" ชั้นหลังมาจึงเรียกว่า "เมืองหล่ม"

ฉันทลงเรือล่องจากเมืองเพชรบูรณ์เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ลำน้ำที่เมืองเพชรบูรณ์แคบกว่าตอนใดในแขวงสระบุรีมาก ได้สนทนาถึงเรื่องเมืองเก่า เมืองศรีเทพ อยู่ใกล้กับเมืองวิเชียรบุรี กลางเมืองมีปรังก์เทวสถาน ทั้งข้างนอกเมืองและในเมืองเรียรายไปหลายแห่ง แต่ข้อสำคัญของการดูเมืองโบราณแห่งนี้ อยู่ที่ไปพบของจำหลักศิลาแปลก ๆ มีอยู่เกลื่อนกล่น

มีสิ่งหนึ่งซึ่งควรจะกล่าวถึง ด้วยเป็นของสำคัญทางโบราณคดีไม่เคยพบที่อื่น คือ "หลักเมือง" ทำด้วยศิลาเป็นรูปตะปูหัวเห็ด เดียวนี้รักษาไว้ในหอพระสมณวชิรญาณ

ฉันทกลับมาถึงกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ รวมเวลาที่ไปมณฑลเพชรบูรณ์ครั้งนั้น ๓๖ วัน พอรุ่งขึ้น ฉันทเข้าไปเฝ้าฯ วันนั้นมีการพระราชพิธีเสด็จออกพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย เจ้านายและข้าราชการเฝ้าอยู่พร้อมกัน เมื่อเสร็จการพิธี สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงเสด็จทรงพระราชดำเนินมายังที่

ฉันทยืนเฝ้าอยู่ ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานพระหัตถ์มาจับมือฉันท ดำรัสว่า ทรงยินดีที่ฉันทได้ไปถึงเมืองเพชรบูรณ์ แล้วตรัสถามว่ามีใครไปจับใช้บ้างหรือไม่ ฉันทกราบทูลว่าด้วยเดชพระบารมีปกเกล้าฯ หามิใครจับใช้ไม่ แล้วจึงเสด็จขึ้น ฉันทรู้สึกว่าได้พระราชทานบำเหน็จพิเศษ ชื่นใจคุณค่าเหนือยว่าถึงประโยชน์ของการที่ไปครั้งนั้นก็ได้สมประสงค์ เพราะแต่ก่อนมากที่หากคนไปรับราชการในมณฑลเพชรบูรณ์ได้ไม่ยากเหมือนแต่ก่อน"

เมื่อภาพยนตร์สั้นจบลง เจ้าหน้าที่หอโบราณคดีเพชรบูรณ์อินทราชัยก็เริ่มพาเรานำชมห้องจัดแสดงอื่น ๆ ไล่เรียงไปตั้งแต่ห้องไทยเพ็ชรบูรณ์ ห้องจากเขาควนถึงศรีเทพ ห้องมหาธาตุ ห้องสมบัติเพชรบูรณ์ ห้องตำราพิชัยสงคราม ห้องจากมณฑลสุนทรบาล ห้องเพชรบูรณ์เมื่อวันวาน ห้องตำนานเพชรบูรณ์ ห้องอุ้มพระดำน้ำ ห้องวิถีเพชรบูรณ์ ห้องไทหล่ม ห้องสมรภูมิเขาค้อ ห้องภาพเก่าเขาค้อ และห้องครัวเพชรบูรณ์ โดยรายละเอียดของแต่ละห้องสามารถพลิกไปอ่านรายละเอียดได้ที่คอลัมน์แฉะชมสมบัติศิลป์ หน้า ๑๐๖-๑๐๙ (แต่ไปแล้วอย่าไปลับนะจ๊ะ กลับมาอ่านต่อก่อน)

คำเตือน ผู้มาเยือนสายเนิร์ดอย่าได้ดูแคลนหอโบราณคดีเพชรบูรณ์อินทราชัยเป็นอันขาด เพราะทุกซอกทุกมุมของทุกห้องจัดแสดงจะแย่งกันดึงดูดความสนใจจนยากที่จะละสายตาจากวาทะบอกบ้ายบาย

๑. หอเกียรติยศเพชรบุรี-ผู้นำชุมชนของจังหวัดเพชรบุรี ๒. จอมพล ป. พิบูลสงคราม และเสนาธิการเมืองบุงน้ำเต้าจำลอง ๓.-๔. บรรยากาศภายในห้องจัดแสดงนิทรรศการ หอภูมิปัญญาและวิถีชาวบ้านเพชรบุรี (ภาพจากเฟซบุ๊ก : หอภูมิปัญญาและวิถีชาวบ้านเพชรบุรี) ๕. ใบยาสูบและม้าหันยา หนึ่งในสินค้าส่งออกขึ้นชื่อของจังหวัดเพชรบุรี (ภาพจากเฟซบุ๊ก : หอภูมิปัญญาและวิถีชาวบ้านเพชรบุรี) ๖. เรื่องราวของมะขามหวาน เมืองเพชรบุรี (ภาพจากเฟซบุ๊ก : หอภูมิปัญญาและวิถีชาวบ้านเพชรบุรี)

ภายใน อาคารจวนผู้ว่าฯ สีเหลืองสด คือหอประวัติศาสตร์ที่ได้รวบรวมประวัติบุคคลสำคัญ เหตุการณ์สำคัญ ภาพในอดีตของเพชรบุรี นิทรรศการต่าง ๆ ที่ได้จัดพบในเพชรบุรี รวมทั้งข้าวของเครื่องใช้ที่ได้รับบริจาคมาจากประชาชนทั่วไป

เจ้าหน้าที่หอเกียรติยศเพชรบุรีพาเรานำชมห้องต่าง ๆ พรั่งพร้อมเรื่องราวของบุคคลเหล่านั้นให้เราฟัง อย่างเช่น จอมพล ป. พิบูลสงคราม เธอเล่าว่า ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ สมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงครามท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านมีแนวคิดจะยกเพชรบุรีเป็นเมืองหลวง ถึงขั้นว่ามีการยกเสนาธิการเมืองที่บุงน้ำเต้าแล้วอัญเชิญพระแก้วมรกตมาไว้ที่เพชรบุรี สร้างโรงเรียนนายร้อยที่ป่าแดง วางแผนการสร้างสนามบินที่หนองนารี อีกทั้งยังมีพระราชกำหนดโยกย้ายออกมาแล้ว แต่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่อนุมัติให้พระราชกำหนดระเบียบราชการบริหารนครบาลเพชรบุรีเป็นพระราชบัญญัติ ด้วยคะแนนเสียง ๔๘ ต่อ ๓๖ ด้วยเหตุผลที่ว่า เพชรบุรีเป็นดินแดนกันดาร มีสภาพภูมิประเทศเป็นป่าเขาและมีไข้ป่าชุกชุม การสร้างเมืองหลวงใหม่จึงถูกยกเลิกไป แต่การขนย้ายระหว่างกรุงเทพฯ และเพชรบุรีในครั้งนั้น ก็นับว่าเป็นการนำความเจริญเข้ามายังเพชรบุรี เพราะทำให้ถนนหนทางสำหรับเดินทางสะดวกมากยิ่งขึ้น

กำปั่นเมืองมะขามหวาน สำหรับใครที่เป็นแฟนมวยด้วยคงจะเป็นปลื้มเหล่ากำปั่นเมืองมะขามหวาน ที่จัดแสดงเป็นหุ่นขี้ผึ้งไว้ถึง ๓ คน ได้แก่ แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ ผู้ได้ฉายาชัชวาลย์โลก ที่ขึ้นชกมวยสากลเพียง ๓ ครั้ง ก็ได้ครองตำแหน่งแชมป์โลก เขาคือ แกแล็กซี่ แชมป์โลกรุ่นแบนตั้มเวทของสมาคมมวยโลก (WBA) คนแรกของไทยที่ได้แชมป์โลกเมื่อปี ๒๕๓๑ และ

เขาทราย แกแล็คซี่ ผู้ได้ฉายาชายทะเลวงสี่ แชมป์โลกรุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวทของสมาคมมวยโลก เมื่อปี ๒๕๒๗ โดยชกป้องกันตำแหน่งชนะเลิศต่อเนื่อง ๑๙ ครั้ง ก่อนแขวนนวมในปี ๒๕๓๕

นอกจากนี้ยังมีส่วนจัดแสดงอื่น ๆ ที่น่าสนใจ เช่น เรื่องราวของผู้นำชุมชนที่ประกอบด้วยคุณแม่นงค์ เวชกร ผู้ผดุงครรภ์ให้กับคนเพชรบูรณ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ ที่แทบจะกล่าวได้ว่าในช่วงเวลานั้นเด็กเกือบทั้งเมืองเพชรบูรณ์ล้วนแล้วแต่ผ่านการทำคลอดโดยคุณแม่นงค์ กำนันจูล์ คู่บวชศู เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของไร่ส้มเลื่องชื่อของจังหวัดเพชรบูรณ์ เขาเป็นลูกชาวจีนที่อยู่ในกรุงเทพฯ แต่ได้ย้ายมาตั้งรกรากที่เพชรบูรณ์ เพราะเห็นว่าที่นี่มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร ทำให้ไร่กำนันจูล์โด่งดังมีชื่อเสียงมาจนถึงปัจจุบัน นายปรีชา โฆษิตานนท์ หรือเจ้าแก้มเหวี่ยง คนจีนแต่ใจที่มามีตั้งรกรากในเมืองเพชรบูรณ์ เขามีความขยันหมั่นเพียรในเรื่องการค้าขาย ทำให้เขามีธุรกิจทั้งโรงงานซีเมนต์ โรงสี โรงแรม สวนมะขาม สวนส้ม ฯลฯ และนายกษยา โฆษิตานนท์ นายกเทศมนตรีได้ความนิยมถึง ๖ สมัยซ้อนที่ยังไม่มีใครลบสถิติได้

ที่นี่เราได้ทำความรู้จักกับบุคคลสำคัญของเมืองเพชรบูรณ์ไปหลายสิบท่าน แต่ด้วยหน้ากระดาษมีจำกัด เราจึงนำเสนอได้เพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นต้องลงแฉมาดูนะคะ แล้วจะรู้ว่าเพชรบูรณ์มีคนดังอยู่มากกว่าที่คิด

ณ หอภูมิปัญญาและวิถีชาวบ้านเพชรบูรณ์ ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตคนเพชรบูรณ์ถูกนำเสนอไว้อย่างละเอียดและน่าสนใจนี้ โดยแบ่งเป็น ๖ ห้องจัดแสดง ได้แก่ ๑. ตรงใหญ่ ยาว ลึก ๒. หอมฉุน รสเลิศ ๓. กำเนิดพญาลิ้มแกง ๔. หมิ่นจง ปฐมบท ๕. เลี้ยวคด ตักปลาเนา และ ๖. เรื่องเล่าป่าน้ำหนาว

ห้องแรก ตรงใหญ่ ยาว ลึก จัดแสดงลักษณะของพันธุ์ข้าวโพดที่ดีต้องมีฝักใหญ่ยาว โดยเพชรบูรณ์เป็นจังหวัดที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มากเป็นอันดับ ๑ ของประเทศไทย อีกทั้งยังมีการปลูกข้าวโพดคนกินอีกหลากหลายพันธุ์ เช่น ข้าวโพดอัญมณี ข้าวโพดสีม่วง ข้าวโพดหวาน

ข้าวโพดคั่ว หรือป๊อปคอร์น ข้าวโพดเทียน และข้าวโพดข้าวเหนียว

ห้องที่สอง หอมฉุน รสเลิศ จัดแสดงพันธุ์ยาสูบที่เราลองดมดูว่าพันธุ์ไหนหอมกว่ากันระหว่างพันธุ์โอเล็องกับพันธุ์อีตา โดยยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจที่เป็นสินค้าส่งออกของจังหวัดเพชรบูรณ์มาแต่ช้านาน แม้แต่ตราสัญลักษณ์จังหวัดก็ยังมีบรรจุยาสูบไว้ และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพก็ยังได้กล่าวไว้ในหนังสือด้วยว่า “ยาสูบเมืองเพชรเลิศรสที่สุด”

ห้องต่อมา กำเนิดพญาลิ้มแกง บอกเล่าเรื่องพันธุ์ข้าวของจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ข้าวพญาลิ้มแกง ข้าวประจำถิ่นอำเภอป่าสัก ที่เมล็ดจะใหญ่กว่าข้าวทั่วไป มีเรื่องเล่ากันว่าข้าราชการชั้นพระยามาตรวจราชการ ชาวบ้านก็หุงข้าวและทำกับข้าวเลี้ยงต้อนรับ ท่านพระยาได้กินข้าวถึงกับติดใจในรสชาติหอมมันของข้าวจนลิ้มกินแกง และข้าวเมี้ยลิ้มผัว ข้าวไร้ทองถิ่นอำเภอเขาค้อ ที่มีเรื่องเล่าว่าด้วยรสชาติความอร่อยของข้าวจึงทำให้เมี้ยกินข้าวจนลิ้มนึกถึงผัว

ไปต่อที่ห้องหมิ่นจง ปฐมบท ซึ่งเล่าเรื่องราวของมะขามหมิ่นจงอันมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะฝักโค้งใหญ่ เนื้อสีน้ำผึ้ง รสชาติหวานอร่อย นอกจากนี้ก็ยังมีมะขามพันธุ์อื่น ๆ อีก เช่น พันธุ์สีทองที่มีเนื้อชุ่มฉ่ำ และพันธุ์ศรีชมภูที่มีเนื้อแห้ง ซึ่งต่างก็เป็นที่นิยมไม่แพ้กัน

ห้องก่อนสุดท้าย เลี้ยวคด ตักปลาเนา จัดแสดงวิถีชีวิตของชาวเพชรบูรณ์ที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำป่าสัก การหาปลาด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การตักปลาเนา การเขย้าไซ้ การยกยอ การลงข่ายตักปลา และการวางเบ็ดราว

ห้องท้ายสุด เรื่องเล่าป่าน้ำหนาว ซึ่งจำลองบรรยากาศป่าน้ำหนาว มีทั้งช้างและเสือ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวของชีวิตพรานป่ารุ่นสุดท้ายของเพชรบูรณ์

นอกจากสามพิพิธภัณฑ์ข้างต้นที่เราได้กล่าวถึงแล้ว ในเมืองเพชรบูรณ์ก็ยังมีหอวัฒนธรรมและจัดเก็บเรือยาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีทั้งเรือขุดซึ่งเป็นเรือโบราณที่ทำจากไม้ท่อนเดียว และเรือต่อเป็นเรือที่ใช้แข่งและใช้ในพิธีอัญมณีดำน้ำในปัจจุบันให้ไปชมกันต่อ หากรู้สึกว่าคุณสามพิพิธภัณฑ์มันยังไม่จุใจ

มาต่อกันที่สายมูบ้างนะคะ เมื่อถึงเมืองเพชรบูรณ์ทั้งทีก็ต้องไม่พลาดที่จะไปกราบสักการะไหว้พระขอพรจากพระพุทธรูปพระธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ ที่พุทธอุทยานเพชรบุระ สร้างจำลองมาจากพระพุทธรูปพระธรรมราชา พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองเพชรบูรณ์ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่วัดไตรภูมิ ที่นับเป็นแลนด์มาร์กสำคัญแห่งหนึ่งของเมืองเพชรบูรณ์ ที่ถ้าเราไม่มาก็เหมือนกับว่ายังไม่ถึงเพชรบูรณ์

ในคืนวันนั้น องค์พระฯ สว่างไสวเรืองรองอยู่ภายใต้ท้องฟ้าสีน้ำเงิน แน่นนอนว่าเราต่างก็ตั้งใจอธิษฐานขอให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยเถิด...สาธุ

วัดมหาธาตุพระอารามหลวง ตั้งอยู่ใจกลางเมือง เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองเพชรบูรณ์มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ด้านหลังโบสถ์มีเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์สูงประมาณ ๘ วาเศษ ปรากฏเจดีย์ทรงปรากฏคู่อยู่ด้านหน้าโบสถ์ ซึ่งเป็นค่านิยมในการสร้างวัดในสมัยอยุธยา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้มีการขุดค้นเจดีย์ พบจารึกกลานทองในท้องหมู่อาราม จารึกว่า “พระเจ้าเพชรบุระ” เป็นผู้สร้างเมื่อ พ.ศ. ๑๙๒๖ และยังพบพระพุทธรูปสมัยต่าง ๆ เช่น ทวารวดี ลพบุรี สุโขทัย อุทอง และพระเครื่องเนื้อชินทิพย์ต่าง ๆ เช่น ร่มโพธิ์ เปิดโลก นาคปรก นางพญา ชุมเรื่อนแก้ว ชุมประคูดุ๊ย ฯลฯ

นอกจากนี้ ที่นี่ยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศิลปะอุทองทั้งดงาม ๒ องค์ คือ หลวงพ่อพระงาม ซึ่งเป็นพระประธานในโบสถ์ และหลวงพ่เพชรมิชชัย ที่ตามพงศาวดารระบุว่า ในสมัยกรุงธนบุรี พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ในขณะที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพระยาจักรี ได้นำทัพต่อสู้กับพม่าที่พิษณุโลก ต่อมาเสียดียงขาดแคลน จึงได้ล้าทัพมาสะสมเสบียงที่เพชรบูรณ์ ก่อนจะเดินทางกลับไปต่อสู้กับพม่าได้เสด็จมานมัสการพระพุทธรูปเอาฤกษ์เอาชัยที่วัดมหาธาตุ ครั้นพอเสด็จออกมายังไพร่พลก็ได้เปล่งเสียงเรียกขวัญว่า “มิชชัย” ๓ ครั้ง พระพุทธรูปองค์นั้นจึงได้ชื่อว่าหลวงพ่เพชรมิชชัยมาจนทุกวันนี้

๑. เจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ วัดมหาธาตุพระอารามหลวง ๒. พระพุทธรูปพระธรรมราชาในพิธีอัญเชิญพระอัฐิ ณ ท่าบ่อวัดไตรภูมิ ๓. พระอุโบสถและเจดีย์ทรงปรากฏคู่ วัดมหาธาตุพระอารามหลวง ๔. พระพุทธรูปพระธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ ณ พุทธอุทยานเพชรบุระ ๕. พระพุทธรูปพระธรรมราชา ณ วัดไตรภูมิ ๖. วัดไตรภูมิ

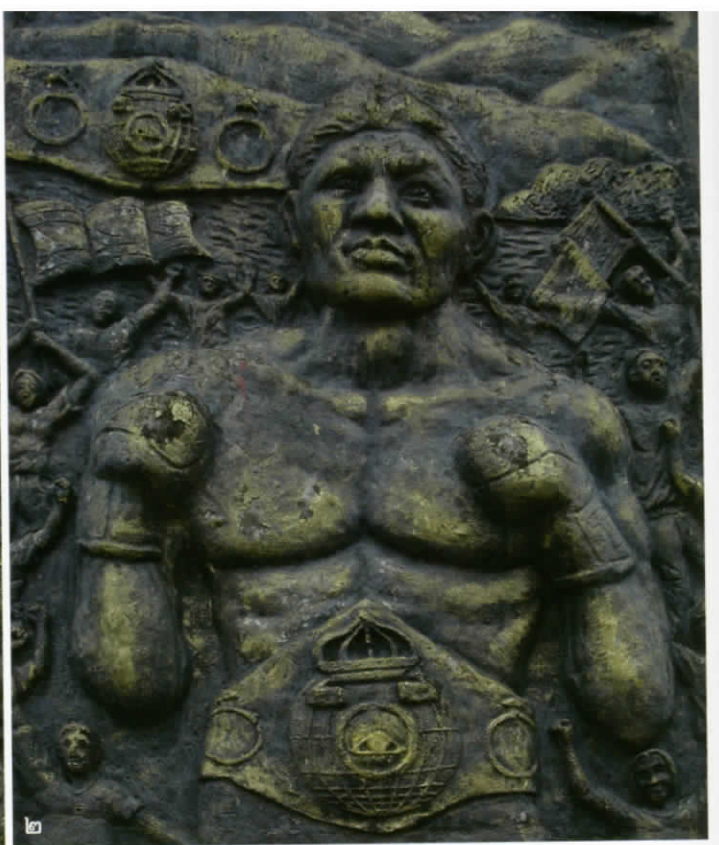
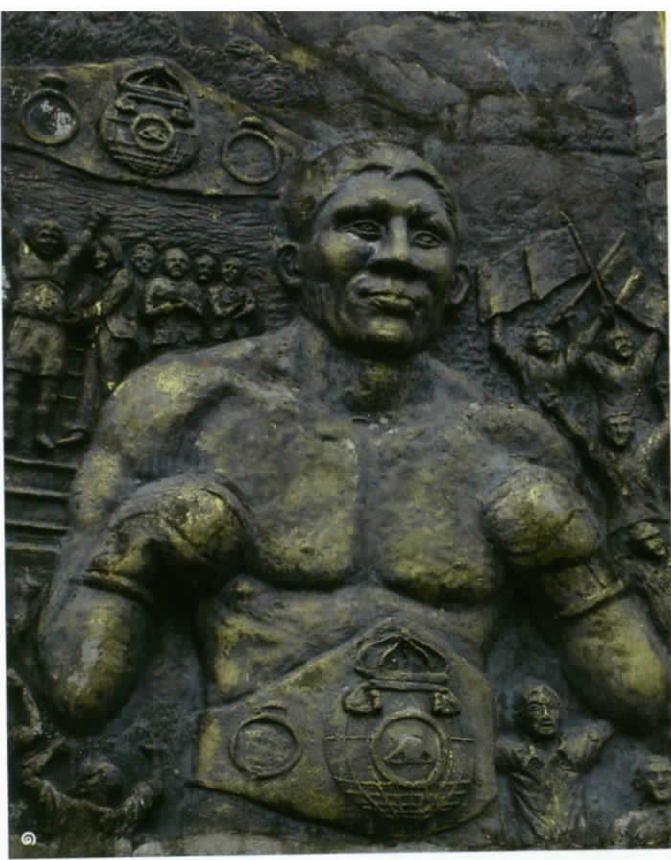

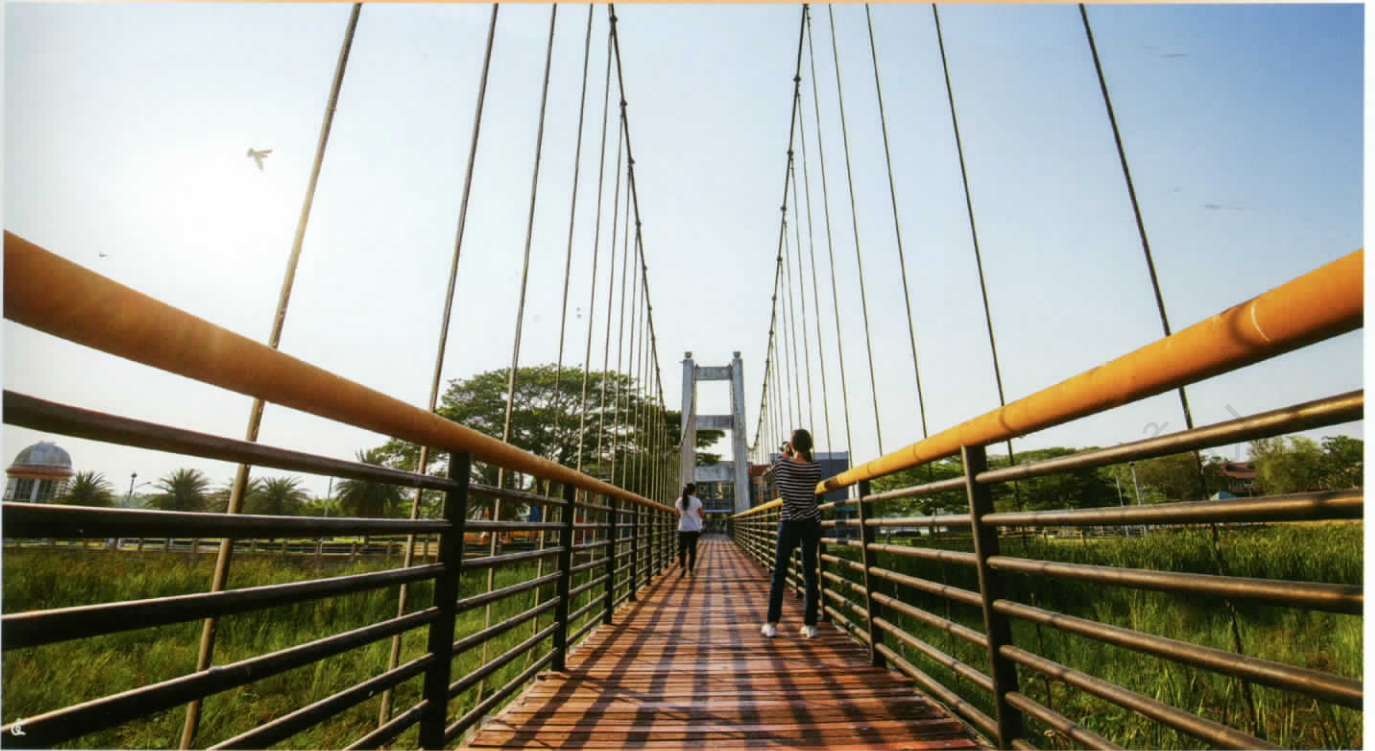
วัดไตรภูมิ เป็นวัดกลางเมืองที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา อายุกว่า ๔๐๐ ปี เป็นที่ประดิษฐานองค์พระพุทธรูปมหาธรรมราชา พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดเพชรบูรณ์

ตำนานเล่าว่า พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ กษัตริย์แห่งนครมโหสถได้พระราชทาน พระพุทธรูปมหาธรรมราชาแก่พ่อขุนผาเมือง เจ้าเมืองราด (อำเภอหล่มสัก) เพื่อเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง ในครั้งที่ทรงอภิเษกสมรสกับพระนางสิงขรมาหาเทวี พระธิดาของพระองค์ แต่หลังจากที่พ่อขุนผาเมืองและพ่อขุนบางกลางหาว เจ้าเมืองบางยาง (อำเภอเนครไทย) ทรงร่วมกันกอบกู้อิสรภาพให้แก่คนไทย พระนางสิงขรมาหาเทวีทรงแค้นเคืองมาก จึงทรงเผาเมืองราดจนย่อยยับ เสนาอำมาตย์ต้องอัญเชิญพระพุทธรูปมหาธรรมราชาหลบหนีไฟ โดยล่องแหมตามแม่น้ำป่าสัก แต่เนื่องจากแม่น้ำมีความคดเคี้ยว ประกอบกับกระแสน้ำไหลเชี่ยวกราก จึงทำให้แพแตก องค์พระจมหายไป ในแม่น้ำ จนกระทั่งชาวบ้านไปพบในแม่น้ำป่าสักตรงบริเวณหน้าวัด จึงได้อัญเชิญมาประดิษฐานที่วัดนี้ ต่อมาพระพุทธรูปองค์นี้ได้หายไป และมีผู้พบในแม่น้ำที่บริเวณเดียวกับที่พบครั้งแรก จึงถือกันเป็นประเพณีของจังหวัดเพชรบูรณ์ คือ ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ ที่จะจัดขึ้นที่วัดไตรภูมิ นอกจากนี้ ที่นี่ยังเป็นสถานที่จัดงานแข่งขันเรือยาวประจำปีอีกด้วย

วัดเพชราราม พระอารามหลวง เป็นวัดที่มีความสำคัญ ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชเสด็จ มาเยี่ยมและเผยแผ่ธรรมถึง ๓ พระองค์ มีสำนักเรียนพระปริยัติธรรม แผนกนักธรรม และแผนกบาลี ภายในวัดมีสวนป่าสวยงามสงบ ร่มรื่น เป็นแหล่งเรียนรู้ทางพฤกษศาสตร์ เหมาะสำหรับการปฏิบัติธรรม และพักผ่อนหย่อนใจเพื่อกล่อมเกล่าจิตใจ นอกจากนี้ ภายในวัดยังมีปูชนียสถานที่สำคัญ คือ มณฑปประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุพระพุทธรูปจำลอง และพระไพริพินาศให้เราได้กราบสักการะ

๑.๓. หอนาฬิกาแชมป์โลกคู่แฝด เขาค้อ-เขาทราย แกแล็คซี่ | ๔. เสาหลักเมืองศิลาจารึกอักษรขอมที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเพชรบูรณ์ | ๕. สะพานภายในสวนสาธารณะหนองนารี ที่ทอดยาวสู่อุทยานวิทยาศาสตร์ | ๖. จุดเช็คอินประติมากรรมมะขามหวาน สัญลักษณ์แห่งเมืองเพชรบูรณ์

นอกจากนี้ ภายในตัวเมืองเพชรบูรณ์ยังมีจุดอื่น ๆ ให้เที่ยวชม ได้แก่ ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเพชรบูรณ์ ที่เสาหลักเมืองเป็นศิลาจารึกอักษรขอม เขียนเป็นภาษาสันสกฤตเล่าเรื่องเกี่ยวกับศาสนาพราหมณ์ ๑ ด้าน และศาสนาพุทธ ๓ ด้าน สันนิษฐานว่า น่าจะอัญเชิญมาจากเมืองศรีเทพตั้งแต่ครั้งโบราณและมาประดิษฐานที่วัดมหาธาตุ แล้วจึงอัญเชิญมาตั้งเป็นเสาหลักเมือง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ จากการลอกลายอักษรและอ่านโดยกรมศิลปากรพบว่า ศิลาจารึกนี้มีอายุตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๖ อีกทั้งยังมีหอวัฒนธรรมนครบาลเพชรบูรณ์ ที่ในวันธรรมดาทั่วไปอาจไม่มีอะไรน่าสนใจนัก แต่หากใครจังหวะเป๊ะ ก็อาจจะได้เห็นเรื่องราวทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ ผ่านการจัดนิทรรศการหรือการแสดงซึ่งจะจัดขึ้นที่นี่

แต่ถ้าใครสายเช็คอินต้องไม่ลืมที่จะแวะมาแวะที่ประติมากรรมมะขามหวาน อันเป็นสัญลักษณ์ของเพชรบูรณ์ เมืองมะขามหวาน โดยเป็นประติมากรรมมะขามหวานพันธุ์หมีนางจิง มะขามหวานพันธุ์แรกที่ปลูกในเพชรบูรณ์ ซึ่งต้นเก่าแก่ดั้งเดิมอยู่ที่อำเภอหล่มเก่า

กำแพงเมืองและหอนิทรรศน์กำแพงเมืองเพชรบูรณ์ เป็นอีกหนึ่งจุดที่น่าจะถูกใจสายเนิร์ด เพราะที่นี่ยกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของกำแพงเมืองเพชรบูรณ์ซึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะสร้างในสมัยอยุธยาตอนกลาง แนวกำแพงเป็นลักษณะกึ่งอรูปถือปูน มีป้อมปราการทั้งหมด ๔ ป้อม ได้แก่ ป้อมศาลเจ้าพ่อ ป้อมศาลเจ้าแม่ ป้อมหลักเมือง และป้อมสนามชัย โดยป้อมปราการทั้งสี่เป็นการสร้างป้อมแบบหัวธนู คือสร้างป้อมยื่นออกไปนอกแนวกำแพง และยังคงมีร่องรอยตำแหน่งของประตูเมืองให้เห็นอยู่ ๒ จุด คือ ประตูชุมพลที่ถนนเพชรรัตน์ทางทิศตะวันตก และประตูดาวที่ข้างวัดประตูดาวทางทิศตะวันออก และภายในหอนิทรรศน์กำแพงเมืองฯ ยังเป็นพิพิธภัณฑ์แสดงการสร้างกำแพงเมืองโบราณของเพชรบูรณ์ใน ๒ ยุคสมัย คือ สมัยสุโขทัยและอยุธยา อีกทั้งยังมีข้อมูลเกี่ยวกับวัดโบราณและตำนานพื้นบ้านที่ร่วมสมัยกับกำแพงเมืองเพชรบูรณ์อีกด้วย

เมืองเพชรบูรณ์ยังมีวงเวียนอนุสรณ์นครบาลเพชรบูรณ์ อนุสรณ์สถานที่สร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อครั้งที่มีการออกพระราชกำหนดย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่เพชรบูรณ์ โดยใช้ชื่อว่า “นครบาลเพชรบูรณ์” และหอนาฬิกาแชมป์โลกคู่แฝด ซึ่งสร้างเป็นอนุสรณ์แก่แชมป์โลกคู่แฝดชาวเพชรบูรณ์ เขาค้อและเขาทราย แกแล็คซี่

หรือใครที่รักการออกกำลังกายขึ้นมา จะยามเช้าหรือยามเย็นก็สามารถแวะไปที่สวนสาธารณะหนองนารี ซึ่งมีเครื่องเล่นออกกำลังกายกลางแจ้งให้บริการกันทุกสัดส่วน นอกจากนี้ ที่นี่ยังเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่เป็นแหล่งศึกษาพันธุ์พืชประเภทบัวนานาชนิด พันธุ์ปลาต่าง ๆ ตลอดจนนกหลากหลายสายพันธุ์ ทั้งนกประจำถิ่นและนกที่อพยพ เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ได้ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว จัดทำอุทยานวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้วิทยาศาสตร์อีกด้วย

๑

๒

สำหรับ แหล่งท่องเที่ยวที่ “เที่ยวเพชรบูรณ์ ต้อง ๖๗๘” แนะนำว่า ต้องมาสักครั้งในชีวิต นอกเหนือจาก ๑๔ จุดสุดประทับใจในเมืองเพชรบูรณ์ มีอะไรอีกบ้างนั้น...

อันดับแรกคืออารยธรรม ๑,๐๐๐ ปี ศรีเทพ แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี แห่งนี้เป็นเมืองโบราณขนาดใหญ่กว่า ๒,๘๐๐ ไร่ ในท้องที่อำเภอศรีเทพ สร้างขึ้นในยุคของขอมเรืองอำนาจ สันนิษฐานว่ารุ่งเรืองอยู่ในช่วงพุทธ ศตวรรษที่ ๑๑-๑๖ โดยมีจุดที่น่าสนใจ ได้แก่ เขาคลิงนอก โบราณสถาน เขาคลิงใน ธรรมจักรหินแกะสลักศิลปะทวารวดี ปราสาทศรีเทพ ปราสาท สองพี่น้อง ปราสาทฤๅษี และโบราณวัตถุต่าง ๆ

หล่มสัก ดินแดนประวัติศาสตร์ สักการะอนุสาวรีย์บูรพกษัตริย์อย่าง พ่อขุนผาเมือง ผู้ร่วมสถาปนาพระราชอาณาจักรสุโขทัยกับพ่อขุนบางกลางหาว และอนุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหง ชมศาลหลักเมืองนครบาล ตาบลุ่งน้ำเต้า ถ้ำฤๅษีสุมบัตี ซึ่งเคยเป็นสถานที่เก็บสิ่งของมีค่าของประเทศที่ขนย้าย เพื่อหลบภัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทำความรู้จักความเป็นมาของเมืองหล่มสัก ที่พิพิธภัณฑ์หล่มสักดี แล้วเดินชอปปิงที่ถนนคนเดินโทหล่ม ซึ่งมีอาหารพื้นเมืองอย่างขนมจีนโทหล่ม ปิ้งไก่ข้าวเป็ือ และข้าวหลามพญาลิ้มแกง ให้ได้ลองชิม

หล่มเก่า วัฒนธรรมโทหล่ม เยือนชุมชนเขตเมืองเก่า ภายในชุมชนมี ตลาดโค้ง ซึ่งเป็นห้องแถวไม้โค้งไปตามทางเข้าตลาดสด บนชั้น ๒ มีระเบียงไม้ ที่สร้างเชื่อมกันตลอดแนว สักการะพระพุทธรูปอนตะแคงซ้ายและ พระพุทธรูปปางถวายพระเพลิงที่ **วัดทุ่งธงไชย** กราบหลวงพ่อกว้าวัดศาล พระพุทธรูปเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองหล่มสัก ชมภาพจิตรกรรมฝาผนังสีฝุ่น ผสมกาว ภายในโบสถ์เก่าอายุกว่า ๒๐๐ ปี ที่ **วัดศรีมงคล** หรือ **วัดหินกลิ้ง** ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นวัดแห่งแรกของเมืองหล่ม ชมบ้านเสายงหินที่บ้านภูผักงั้ ซึ่งปัจจุบันเหลืออยู่เพียง ๕ หลัง ชมจิตรกรรมบนเสาไม้แปดเหลี่ยมที่ **วัดทรายงาม** และเที่ยวชมตลาดกลางมะขามหวานหล่มเก่า ซึ่งในช่วง เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ เกษตรกรจะนำมะขามหวานมาจำหน่าย

แต่ถ้าจะชอบให้จู่ใจต้องไป **วังชมพู ประตูสู่เพชรบูรณ์** อันเป็นที่ตั้งของ **ไร่กำนันจุล** ซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายผลไม้สินค้าที่ได้จากผลิตผลทางการเกษตร และสินค้าแปรรูปที่มีคุณภาพสารพัดชนิด และยังมิกิจกรรมนำเที่ยวชมไร่ พร้อมทั้งบริการบ้านพักโฮมสเตย์ นอกจากนี้ยังมี **วัดช้างเผือก** ที่ประดิษฐาน

สรริสังขารของหลวงพ่อบ อริยสงฆ์แห่งลุ่มน้ำป่าสักเป็นที่นับถือของ
คนเพชรบูรณ์ให้เราได้แวะไปสักการะ

ส่วนสายธรรมชาติต้องไม่พลาดเขาค้อ สวรรค์บนดิน ชมความงดงาม
ทางธรรมชาติที่มีให้นักท่องเที่ยวได้ไปสัมผัสตลอดทั้งปี ตื่นเช้าชมทะเลหมอก
ถ่ายรูปเก๋ไก๋กับทุ่งกังหันลม แวะกราบพระขอพรและชมความงดงามของ
พระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ที่วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว เทียวชมหมู่บ้านของ
ชาวม้งที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่บ้านเข็กน้อย

ภูทับเบิก ชมหมอกหนาว ดาวบนดิน สูดอากาศบริสุทธิ์ให้เต็มปอดแล้ว
ชิมซบทะเลหมอก ท่ามกลางอากาศเย็นสบายตลอดปีบนยอดดอย ในช่วง
เดือนมิถุนายน-ตุลาคม และชมดอกนางพญาเสือโคร่งสีชมพูที่จะบานสะพรั่ง
ในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมของทุกปี อีกทั้งยังได้ตื่นตาไปกับแปลงผัก
กะหล่ำปลีของชาวม้งตลอดสองข้างทาง โดยเฉพาะในช่วงเดือนกรกฎาคม-
สิงหาคมและเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน

และที่สุดท้ายคือน้ำหนาว มหัศจรรย์ธรรมชาติ ชมความงามของป่าเปลี่ยนสี
ที่บริเวณกิโลเมตรที่ ๖๓-๗๐ บนทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หล่มสัก-ชุมแพ)
ในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมของทุกปี ดูรอยเท้าสัตว์เลื้อยคลานดึกดำบรรพ์
กว่า ๓๐๐ รอย ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นพวกอาร์โคซอร์ที่มีลักษณะคล้ายจระเข้
ตัวใหญ่ อายุประมาณ ๒๒๐-๒๕๐ ล้านปี ที่หุบเขาในป่าบ้านนาโพธิ์ ชมน้ำตก
เหวดตาหมอก ตำบลโคกมน ซึ่งตกลงจากหน้าผาหินทรายสีแดงขนาดใหญ่
ลึกราว ๕๐๐ เมตร ที่รายล้อมด้วยผืนป่าสีเขียวขจี ชมเลยดั้น ซึ่งเป็นลานหิน
ก้อนกลมขนาดใหญ่ที่ทอดตัวขวางทับแม่น้ำเลย ไปจนถึงเขาค้อใหญ่ น้ำหนาว
ชมความงามแปลกตาของหินงอกหินย้อยรูปร่างต่าง ๆ

- ๑. แนวสีส้มอันอบอุ่นของแนวป่าเปลี่ยนสีที่น้ำหนาว ทอดตัวยาวถึง ๗ กิโลเมตร
- ๒. ดอกนางพญาเสือโคร่งสีชมพูบานสะพรั่งบนภูทับเบิก พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยว
ในเดือนธันวาคม-มกราคม
- ๓. ภาพมุมสูงของบรรยากาศเหนือยอดดอยที่มีเมฆลอยเอื่อย
ณ ภูทับเบิก

เราเชื่อว่าเวลากินคือเวลาแห่งความสุขของใครหลาย ๆ คน ฉะนั้น มาว่ากันต่อดูเรื่องเมนูอาหารจานเด็ดของจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มาถึงแล้ว ต้องกิน ได้แก่ ไก่ย่างวิเชียรบุรี ปลาเผาป่าแดง ลิมกลินนางัวว์ บึงไก่อ้วบือ บุ่งน้ำเต้า ลาบเปิดหล่มสัก ขนมนเส้นหล่มเก่า และข้าวหลามพญาลิมแกง ที่น้ำหนาว

เราไม่ปฏิเสธว่าไก่ย่างวิเชียรบุรีในกรุงเทพฯ ก็มี แต่การที่ได้ไปลิ้มรส ออริจินัลในแหล่งกำเนิดมันได้พิลึกว่ากันเยอะ ไก่ย่างวิเชียรบุรีที่มีชื่อเสียง โด่งดังไปทั่วประเทศมีที่มาจาก การที่แม่ชื่อนางร้านาไปเขียนลงไทยรัฐ ถึงเอกลักษณ์ของไก่ย่างวิเชียรบุรีที่มีเนื้อนุ่ม หนังแห้งกรอบ กลิ่นหอม รสชาติ เค็มมันพอดี บวกกับน้ำจิ้ม น้ำมะขาม และน้ำจิ้มสูตรกระเทียมต้องสูตรเฉพาะ เท่านั้นล่ะได้เรื่อง !!! “ไก่เพิ่มอีกตัวค่ะพี่”

ส่วนเมนูสุขภาพต้องยกให้ปลาเผาป่าแดง ซึ่งเป็นปลาช่อน (หรือปลาทับทิม หรือปลานิล) เผากับผักทะเล่าปลีและมะเขือเทศ ห่อด้วยกระดาษฟอยล์ รสชาติออกแนวเปรี้ยว ๆ หวาน ๆ กินกับน้ำจิ้มซีฟู้ดรสเด็ด

- ๑. ลาบเปิดหล่มสัก ของอร่อยขึ้นชื่อของหล่มสักที่ดูลองชิม ■ ๒. ไก่ย่างวิเชียรบุรีเนื้อนุ่ม อย่างจนหนังแห้งกรอบ อร่อยอย่าบอกใคร !!! ■ ๓. ขนมนลิมกลินนางัวว์ ขนมนโบราณพื้นบ้าน ของเพชรบูรณ์ ■ ๔. บึงไก่อ้วบือ บุ่งน้ำเต้า อาหารพื้นถิ่นหากินยาก รสเผ็ดร้อนถึงใจ ■ ๕. ขนมนเส้นหล่มเก่า ขนมนจีนชื่อดังที่ถ้ามาถึงหล่มเก่า อย่านั่งก็ต้องไม่พลาด
- ๖. พระพุทธมหารธรรมราชา พระคู่บ้านคំเมืองของเพชรบูรณ์ ■ ๗. หลวงพ่อเพชรมีชัย วัดเพชรวรากรม ■ ๘. หลวงพ่อทาบ วัดช้างเผือก ■ ๙. หลวงปู่เขียน วัดทุ่งเรไร
- ๑๐. ปลาส้มรสชาติเข้มข้น ของฝากชื่อดังจากไร่กำนันจุล ■ ๑๑. ผลิตภัณฑ์มะขามหวานของฝากยอดฮิตจากเมืองเพชรบูรณ์ ■ ๑๒. ผลิตภัณฑ์ไร่กำนันจุล ข้าวลิ้มผิว ข้าวไร่ท้องถิ่น อำเภอน้ำหนาว ■ ๑๓. เครื่องเบญจรงค์สีสดสวยลายอ่อนช้อย

ลิมกลินนางั่ว เป็นขนมโบราณพื้นถิ่นที่หน้าตาละม้ายคล้ายตะโก้ ทำจาก แป้งถั่วเขียว ใส่ข้าวโพด และราดด้วยกะทิ รสชาติหอมหวานมัน อร่อยจน ไม่ว่าใครก็ต้องมีหยิบชิ้นที่สองสามสี่เข้าปากแน่นอน

ต่อกันที่แป้งข้าวเบือ ปูน้ำเต้า ซึ่งมีต้นกำเนิดที่ตำบลปูงน้ำเต้า อำเภอ หล่มสัก ที่หน้าตาใกล้เคียงกับเค้กและของภาคใต้ แต่รสชาติไปคนละทาง แป้งข้าวเบือคือเนื้อใยกึ่งที่ห่อหุ้มด้วยข้าวเบือซึ่งเป็นข้าวเหนียวแช่น้ำ จนนุ่ม ผสมกับเครื่องแกงสูตรเฉพาะที่ให้รสชาติเผ็ดร้อน ชนิดที่คนไม่กินเผ็ด จะรู้สึกเหมือนไฟกำลังลุกไหม้อยู่ในปาก

ลาบเปิดหล่มสัก อาหารขึ้นชื่อของอำเภอหล่มสัก ที่ผัดเนื้อเป็ดเข้ากับ เครื่องปรุงจนแห้ง โรยหน้าด้วยหอมเจียวและหนึ่งเปิดทอดกรอบ หอมข้าวคั่ว รสจัดจ้าน แต่ถ้าใครยังไม่สะใจก็มีพริกทอดไว้ให้เพิ่มดีกรีความรอนแรง

ต่อด้วยขนมเส้นหล่มเก่า ซึ่งเป็นขนมจีนเส้นสดชื่อดังที่โครมาเพชรบูรณ์ ก็ต้องมากินให้ได้ เพราะเส้นขนมจีนสีพาสเทลที่เสิร์ฟมาเป็นจับน้อย ๆ นั้น เหนียวนุ่ม ไม่ว่าจะราดด้วยน้ำยา น้ำพริก น้ำปลาร้า หรือน้ำแกงอื่น ๆ ก็อร่อย ไปหมดทุกอย่าง !!!

ปิดท้ายด้วยข้าวหลามพญาลิมแกงที่ทำจากข้าวพันธุ์พื้นเมืองอำเภอน้ำหนาว มีให้เลือกทั้งข้าวเหนียวดำและข้าวเหนียวขาว รสชาติหวานหอม เนื้อเหนียวนุ่มเคี้ยวเพลินเลยทีเดียว

ไปเที่ยวที่ไหนก็ได้ แต่จะไม่มีของติดมือกลับบ้านไม่ได้ !!!
ว่าแต่มาเพชรบูรณ์นี้ก็นิยมซื้ออะไรกันกลับไปบ้างนะ...

ถ้ามาทางสายมู ก็น่าจะไมพลาดดูพระและวัตถุมงคลกลับไปเสริมส่ง โชคชะตาเราสิ เพราะที่นี่มีทั้งพระพุทธรูปพุทธมหาราช จากพุทธอุทยาน เพชรบุระ หลวงพ่อเพชรมีชัย จากวัดเพชรวาราม หลวงพ่อทพบ จากวัดช้างเผือก วังชมภู หลวงปู่เขียน จากวัดทุ่งไร่ ขอนไพร และหลวงพ่อใหญ่ จากวัดตาล หล่มเก่า ที่เขาบอกกันว่าศักดิ์สิทธิ์ทุกองค์

หรือถ้าใครสายรับประทาน (เพื่อความสุขภาพนะ) ก็ต้องจัดมะขามหวาน ไปสักโลสองโล ซึ่งนอกจากมะขามหวานรับประทานสดที่มีพันธุ์ชายติ ชนิดที่คู่คี่สุลีสักมาอย่างมะขามหวานสีทองและมะขามหวานศรีชมภูแล้ว ก็อย่าลืมน่ายังมีผลิตภัณฑ์มะขามแปรรูปอย่างมะขามแช่อิ่ม มะขามคูลก มะขามหยี มะขามแก้ว และอีกสารพัดมะขามที่น่าซื้อกลับไปทดลองอีกเพียบ ซึ่งเราอาจจะจอตลอดจากแผงลอยระหว่างทางก็ได้

หากอยากได้ของกินอร่อย ๆ อย่างอื่นกลับไปด้วย แนะนำให้แวะเข้าไปดู ผลิตภัณฑ์ไร่ก้านจูด ทั้งที่ไร่และหน้าร้านทั้งสองสาขาในเพชรบูรณ์ เพราะที่นั่นมีสินค้าขึ้นชื่ออย่างปลาส้มที่มีหลายออพชั่นให้เลือกได้ตามสะดวก ทั้งปลาดิบเย็น ปลาดิบร้อน ปลานิล ชนิดสดหรือแช่แข็ง ทั้งตัวหรือเลาะก้างเรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ยังมีข้าวกล้องลิ้มผัว ข้าวกล้องหอมนิล ข้าวเพชรพันธุ์ดี ข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ น้ำผลไม้เข้มข้น และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อีกมากมายหลากหลายที่จะมาเย้ายใจกระเป๋าสตางค์ก่อนกลับบ้านกันละคะ

และถ้าเป็นสายแฟชั่น เพชรบูรณ์ก็มีทั้งผ้าขึ้น ผ้าทอ ไทหล่ม ไปจนถึง หัตถกรรมชาวไทยภูเขา เขาค้อ ทัพเบิก ให้เลือกซื้อกันตามจริต แล้วปิดท้ายสวย ๆ ด้วยเครื่องเบญจรงค์ เซรามิก วิเชียรบุรี ศรีเทพ

▶ แคมป์สน-น้ำหนาว เส้นทางภู-ป่า-หมอก

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ เป็นเส้นทางที่เชื่อมระหว่างภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เริ่มตั้งแต่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ไปจนถึงอำเภอเมืองฯ จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งในช่วงที่ผ่านจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นจัดได้ว่าเป็นเส้นทางที่สวยงามเส้นทางหนึ่งของเมืองไทย นอกจากถนนจะคดโค้งไปตามไหล่เขาแล้ว วิวสองข้างทางยังมีธรรมชาติที่สวยงาม กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยเฉพาะคนที่ชื่นชอบการขับรถเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นรถมอเตอร์ไซค์หรือรถยนต์ต่างก็ปรารถนาจะได้มาขับรถเที่ยวบนเส้นทางนี้สักครั้ง

หลังจากผ่านการปรับปรุงเส้นทางครั้งใหม่ เขวากันว่าทางหลวงหมายเลข ๑๒ กว้างขวางและปลอดภัยมากขึ้นกว่าเดิม คงเป็นโอกาสอันดีที่ผมจะกลับไปเยือนถนนเส้นนี้อีกสักครั้ง

- ๑. หุ่นกิ้งหรีดลม เขาค้อ แลนด์มาร์กแห่งใหม่ของเขาค้อ ■ ๒. Mazda CX-30 กับร้านกาแฟสไตล์ยุโรปบนฟาร์มที่แคมป์สน ■ ๓. วัดพระธาตุผาซ่อนแก้วเมื่อมองจากทางหลวงหมายเลข ๑๒
■ ๔. วิวทะเลภูเขากับแสงยามเย็น ■ ๕. Route 12 ร้านกาแฟริมทาง จุดแวะที่ห้ามพลาด

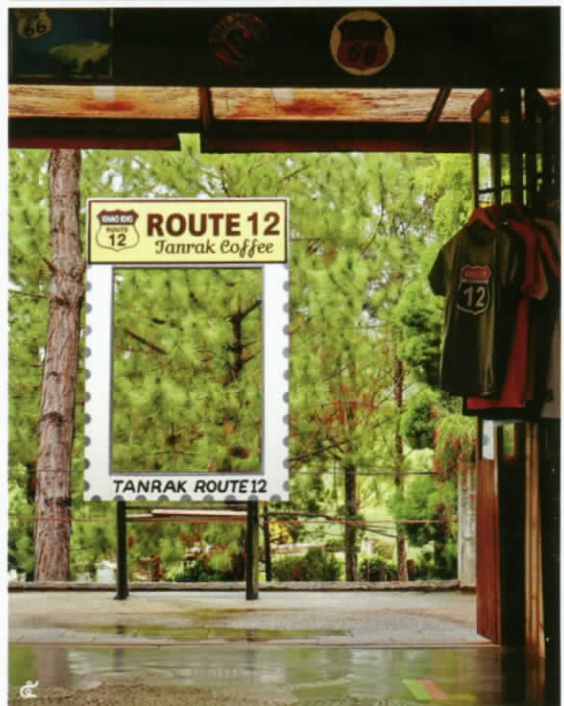
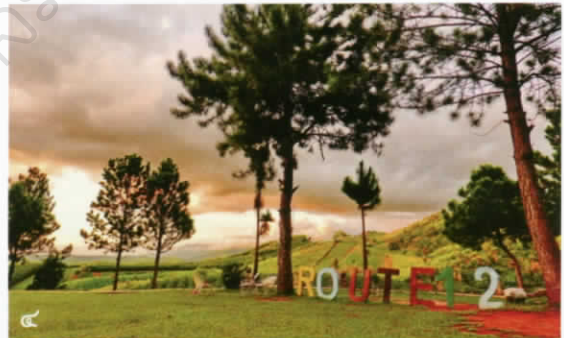

มาครั้งนี้ผมไม่ได้มาเดี่ยว แต่พาเพื่อน ๆ มาอีกหลายคน เป็นชมรมคนใช้ Mazda CX-30 เหมือนกัน และยังชอบขับรถเที่ยวเหมือนกันอีกด้วย CX-30 ครอสโอเวอร์เอสยูวีคันนี้เป็นรถเอสยูวีขนาดกำลังเหมาะสำหรับคนรุ่นใหม่ที่กำลังสร้างครอบครัว หรือไม่ก็ครอบครัวขนาดเล็ก ด้วยขนาดที่ไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป ใช้สะดวกทั้งในเมืองหรือขับออกมาท่องเที่ยวในระยะทางไกล ๆ ที่เมื่อเจอรถใหญ่ก็ไม่ต้องรู้สึกเสียววาบ อีกทั้งสมรรถนะของมาสด้าชื่อนี้มั่นใจได้ นอกจากนี้ เทคโนโลยีที่ช่วยในการขับซื้ออย่างปลอดภัยก็มีมาไม่น้อยหน้ายุโรปบางค่าย

เรานัดพบกันแถววังน้อย ก่อนจะเดินทางไปพร้อม ๆ กัน อาจไม่ได้เป็นขบวนเหมือนคาราวาน แต่ก็ไม่ต้องห่างกันมากนัก เย็นวันนี้อากาศยังพอเป็นใจ ฟ้าเปิดออกบ้างพอให้เราได้เห็นแสงเย็นบนเส้นทางหมายเลข ๑๒ เราวางแผนกันว่าจะมาถ่ายแสงเย็นให้ทันในวันแรก วันนี้ฝนตกน้อยมาก ก็เลยไม่ค่อยมีหมอกเท่าใด คืนนี้เราจะพักกันแถวแคมป์สน เพื่อที่จะตื่นมาถ่ายบรรยากาศยามเช้าของเส้น ๑๒ ก่อนเข้าที่พักเรายังได้ไปเก็บภาพ**วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว** ในยามพลบค่ำที่มีการเปิดไฟที่องค์พระธาตุและองค์พระพุทธรูป สามารถมองเห็นได้จากบนเส้นทาง บริเวณแคมป์สนมีที่พักให้เลือกในหลายระดับราคา ดูเจริญกว่าเมื่อ ๒-๓ ปีก่อนมากเลย คืนนี้เราหลับสบายไปพร้อมกับฝนพรำ พรุ่งนี้ต้องมีหมอกให้เราได้ถ่ายรูปแน่เลย

เช้าวันนี้เราไม่ต้องตื่นกันแต่เช้ามากนัก เพราะไม่ต้องไปเผ้ารอทะเลหมอกที่ไหน รอให้สายสักหน่อย ให้แสงอาทิตย์ยามเช้าช่วยสร้างสายหมอกให้เราก่อนแล้วค่อยออกไปถ่ายรูปก็ยังไม่ดี เพราะฉะนั้นเช้าวันนี้เราเริ่มทริปแรกที่**ทุ่งกังหันลม** แวะออกจากเส้นทางสาย ๑๒ ไปสักหน่อย ก็มองเห็นอยู่จะไม่แวะเข้าไปดูได้อย่างไร ตั้งแต่เมื่อวานที่เราเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข ๑๒ เราได้พบกับเส้นทางที่คดเคี้ยว การปรับแต่งโค้งที่สอดรับกันเป็นอย่างดี ทำให้ขับรถได้สนุกและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น แถมยังได้ใช้ Paddle Shift ช่วยเซนจ์เกียร์ในช่วงเข้าโค้งและขึ้นเนิน ลดการใช้เบรกไปได้เยอะเลย Mazda CX-30 ดูเหมือนจะสูงกว่ารถเก๋งทั่วไป แต่ก็ยังเกาะถนนได้ดี

มองเห็นทุ่งกังหันลมจากเส้น ๑๒ นึกว่าไม่ไกล แต่ก็ต้องขับเข้ามา
กว่า ๑๘ กิโลเมตร ช่วงที่ไปยังไม่มีรถรางให้บริการ ก็เลยทำได้เพียง
ถ่ายรูปอยู่ด้านนอก กลับออกมาบนเส้นทาง ๑๒ มุ่งหน้าสู่จุดแวะสุดฮิต
Route 12 ร้านกาแฟในบรรยากาศโรโร ที่ใครผ่านไปมาบนเส้นทาง
สายนี้ต้องแวะกันเกือบทุกคน นอกจากนั้นยังมีร้านขายของในบรรยากาศ
น่ารัก ๆ และยังเป็นจุดชมวิวยิมทางที่สวยงามจุดหนึ่งที่เราสามารถจอดรถ
ได้อย่างสะดวกและปลอดภัย บนเส้นทางสาย ๑๒ ช่วงจังหวัดเพชรบูรณ์
เราสามารถเห็นวิวข้างทางเป็นทะเลภูเขาเรียงรายอย่างสวยงาม จะมี
รถจอดชมวิวจนให้เห็นเป็นระยะ ถ้าใครจะจอดชมวิวก็น่าจะจอดในจุด
ที่ปลอดภัย ไม่ควรจอดในโค้ง

บนเส้นทางสาย ๑๒ ยังเป็นแหล่งรวมร้านค้าและแหล่งเช็คอิน
ที่คุณสามารถแวะถ่ายรูปได้ ย้อนกลับมาที่แคมป์สน แวะเข้าไปเที่ยวชม
วัดพระธาตุผาซ่อนแก้วแล้วก็เดินทางกันต่อ บนเส้นทางนี้บริเวณ
ที่มีหมอกเกือบตลอดก็คือบริเวณภูเขาหลังวัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว
ขับรถชมวิวนะถ่ายรูปกันเป็นระยะ ถ่ายทั้งวิว คน และที่รถ คนรักรถ
ก็เป็นอย่างนี้นักเกือบทุกคน ไปไหนก็ต้องถ่ายรูปของตัวเองด้วย
ทุกครั้ง ย้อนกลับไปเที่ยวพักผ่อนในเมือง ในระหว่างทางไม่ลืมแวะซื้อ
ของฝากประเภทผักผลไม้ของชาวบ้านตรงบริเวณจุดแวะริมทางด้วย

๑. ผลไม้สดนานาชนิด ณ จุดแวะริมทาง ๒. ภูเขาและสายหมอก เส้นทางของทางหลวงหมายเลข ๑๒ ๓. อุปรกรณ์ดับไฟป่าภายในสถานีควบคุมไฟป่าในระหว่างทางเข้าภูมู่ข้าว
๔. สะพานห้วยตองพาดผ่านหุบเขาเชื่อมภาคเหนือและภาคอีสาน ๕. บนเส้นทางดินเข้าสู่สวนสนภูมู่ข้าว ไปอย่างช้า ๆ ชื่นชมธรรมชาติ ๖. เทอร์มิเตอร์ขนาดใหญ่
หน้าทางเข้าที่ทำกาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว

จบจากเส้นทางภูเขาและสายหมอก เราจะไปต่ออีกช่วงของทางหลวงหมายเลข ๑๒ ในช่วงจากหล่มสักไปยังน้ำหนาว ถึงแม้จะไม่คดเคี้ยวและสวยงามเท่าช่วงที่ผ่านมา แต่เส้นทางช่วงนี้ก็สวยไปอีกแบบ ข้ามผ่านสะพานห้วยตอง หรือสะพานพ่อบุญผาเมือง สะพานที่มีตอม่อสูงที่สุดในประเทศไทย พาดผ่านหุบเขาเชื่อมต่อภาคเหนือสู่ภาคอีสาน สองข้างทางถูกโอบล้อมด้วยป่าอันเขียวชอุ่มของอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว นอกจากนี้จะขับรถชมวิวแล้ว เรายังแวะเข้าไปเที่ยวชมป่าสนที่บริเวณสวนสนภูกุ่มข้าวกันด้วย รถเข้าถึง แต่หนทางลำบากนิดหน่อย ก่อนจะย้อนกลับไปพักที่หล่มสัก เรายังมีโปรแกรมเที่ยวกันต่อครับ

ทริปที่นำเสนอนี้ในคอลัมน์ “ขับรถเที่ยว” ฉบับนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของทริปเที่ยวเพชรบูรณ์ เพราะบนเส้นทางสาย ๑๒ ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกหลายแห่ง ทั้งบนเส้นทางเองและที่แยกออกไป อย่างเช่นเขาค้อ ภูทับเบิก ภูหินร่องกล้า ที่เรานำเสนอนี้เป็นเพียงแนะนำเส้นทางที่ปรับปรุงใหม่กับสถานที่ท่องเที่ยวอีกเล็กน้อย เพื่อให้คุณได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งของทริปเที่ยวเพชรบูรณ์ของคุณในครั้งต่อไป 🚗

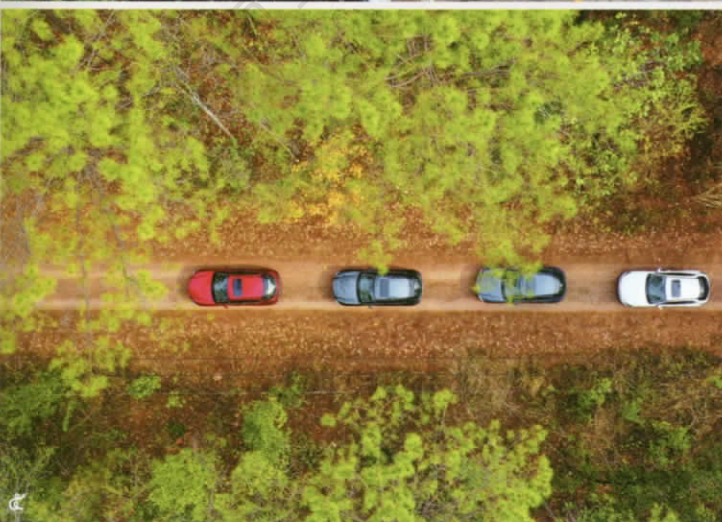
ขอขอบคุณ

Mazda CX-30 บริษัท มาสด้า เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๘๖ ๔๙๐๐ เว็บไซต์ www.mazda.co.th
อุปกรณ์ถ่ายภาพจากร้านโฟโต้ไฟล์ เว็บไซต์ www.fotofile.co.th

🚗 คู่มือนักเดินทาง

กรุงเทพฯ-แคมป์สน-เพชรบูรณ์
จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านตัวเมืองสระบุรี แยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๑ ผ่านจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนถึงอำเภอหล่มสักที่บริเวณแยกพ่อบุญผาเมือง ให้เลี้ยวซ้ายใช้ทางหลวงหมายเลข ๑๒ ไปจนถึงตำบลแคมป์สน อำเภอเขาค้อ

สามารถติดตามอ่านวารสารใหม่ได้ที่

<http://libapp.rmutp.ac.th/newBook/?cat=10>

- ห้องสมุดเทเวศร์
- ห้องสมุดโชติเวช
- ห้องสมุดพณิชยการพระนคร
- ห้องสมุดพระนครเหนือ

